Пралетары ўсіх краін, злучайцеся! Proletarjusze wszystkich krajów, łączcie się! Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

САВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

XII год выданьня
Штодзённая газэта

Орган Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту Рабочых, Сялянскіх і Чырвонаармейскіх Дэпутатаў і Савету Народных Камісараў Беларускай С. С. Р.

ЧАЦЬВЕР 16 красавіка 1931 г. № 87 (3175)

ВЫТРЫМАЦЬ ПАЛІТЫЧНЫ ЭКЗАМЕН!

Да пачатку веснавой сяўбы засталіся літаральна лічаныя дні.

Аб'яднаны пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б, які адбыўся 10—12 красавіка г. г., разгледзеўшы пытаньне аб падрыхтоўцы да веснавой пасеўнай кампаніі, прызнаў, што сучасныя тэмпы калектывізацыі і падрыхтоўкі да веснавой сяўбы нездавальняючыя. Пленум прызнаў, што ні калгасы, ні саўгасы, ні тым больш індывідуальны сэктар сельскае гаспадаркі БССР, да сяўбы не падрыхтаваны.

Якія-ж прычыны таму, што БССР у гэтых адносінах адстала ад іншых савецкіх рэспублік?

Галоўнейшымі з гэтых прычын, як адзначыў пленум, зьяўляецца наступнае:

Па-першае. Зусім слабае разгортваньне масавай арганізацыйнай і растлумачальнай работы сярод бядняцка-серадняцкіх мас і недастаткова рашучае ўвязваньне работы па калектывізацыі з усімі чарговымі гаспадарча-палітычнымі кампаніямі. Замест разгортваньня тэмпаў калектывізацыі і рашучай барацьбы за новы калгасны прыліў—некаторыя раёны яшчэ і да гэтага часу робяць апартуністычную стаўку на самацёк.

Па-другое. Частка раёнаў палітычна недаацаніла важнасьці веснавой пасеўнай кампаніі і напружанасьці барацьбы за поўнае выкананьне і перавыкананьне вызначаных плянаў. Частка раёнаў, замест мабілізацыі бядняцка-серадняцкіх мас на разгортваньне падрыхтоўкі да сяўбы, праявіла праваапартуністычныя адносіны ў выкананьні задач веснавой пасеўнай кампаніі тым, што ня толькі не павялічыла вызначаныя Наркамземам пасеўныя плошчы, але і паменшыла іх.

Па-трэцяе. Амаль усе партарганізацыі не паставілі ў цэнтры ўвагі, не ўзьнялі на належную палітычную вышыню масавую работу сярод батрацтва і беднаты, калгасьнікаў і сераднякоў. Настойлівае і цярплівае растлумачэньне задач партыі і ўраду дзе-ні-дзе замяняецца камандаваньнем і голым адміністраваньнем у адносінах да бядняцка-серадняцкіх мас.

Па-чацьвертае. Цэнтральныя ўстановы яшчэ да гэтага часу не паставілі як сьлед належнага апэрацыйнага кіраўніцтва раёнамі, праверкі выкананьня сваіх дырэктыў і дапамогі раёнам. Раёны таксама ня здолелі перабудаваць сваю работу ў адносінах дапамогі ячэйкам і сельсаветам ў іх рабоце.

Па-пятае. Барацьба за сапраўдныя бальшавіцкія тэмпы калектывізацыі, падрыхтоўку да веснавой сяўбы, выкананьне плянаў загатовак, мабілізацыю сродкаў і кантрактацыю яравых пасеваў—выклікаюць шалёнае супраціўленьне кулацтва, якое, улічваючы ліквідацыю сваёй клясы на базе суцэльнай колектывізацыі, не шкадуе ніякіх сіл і сродкаў для барацьбы супроць усіх мерапрыемстваў партыі і ўраду. Клясавая барацьба на вёсцы абвастрылася да надзвычайнасьці. Мы маем цэлы рад азьвярэлых выступленьняў кулацтва супроць мерапрыемстваў партыі і ўраду, супроць лепшых работнікаў.

Сёньня мы падаем у газэце матар'ялы аб барацьбе кулакоў са зброяй у руках супроць старшыні сельсавету ў Ельскім раёне. Сьмяротна паранены старшыня Багуцінкага сельсавету Неўмяржыцкі зьяўляўся вельмі адданым савецкім працаўніком, лепшым старшынёю сельсавету Ельскага раёну. Стрэл зьяўляецца актам кулацкай помсты за індывідуальнае абкладаньне. Мы падаем таксама матар'ял аб ужываньні кулакамі атрутных газаў у адказ на ачышчэньне калгасу «Чырвоная Бярэзіна», Бабруйскага раёну, ад кулакоў і шкоднікаў.

Гэтае шалёнае выступленьне кулакоў супроць мерапрыемстваў партыі і ўраду, супроць лепшых савецкіх працаўнікаў з усёй відавочнасьцю гаворыць аб тым, што трэба ўсямерна і рашуча ўзмацніць барацьбу з кулацтвам.

«Між тым рад раёнаў не вядзе сыстэматычнай упартай барацьбы з кулаком і яго агентурай, або зусім не знаходзіць кулака. Некаторыя раёны аказаліся няздольнымі выкрыць манэўры кулака, мабілізаваць масы для таго, каб зламаць яго супраціўленьне і забясьпечыць баявыя тэмпы калектывізацыі і падрыхтоўкі да веснавой сяўбы» (З паст. аб'ядн. плен. ЦК і ЦКК КП(б)Б).

І нарэшце, прычынай прарыву калектывізацыі і падрыхтоўкі да сяўбы зьяўляецца недастатковая ўвага, а ў радзе раёнаў ігнараваньне аднаасобнага сэктару сельскае гаспадаркі.

Завастраючы ўвагу на хутчэйшую і рашучую ліквідацыю вызначаных прарываў у галіне калектывізацыі і падрыхтоўкі да сяўбы, пленум даў рад важнейшых дырэктыў, якія павінны быць праведзены ва ўдарным парадку бальшавіцкімі тэмпамі.

Перш за ўсё пленум адзначыў неабходнасьць зьвярнуць асноўную і галоўную ўвагу партарганізацый на падвышэньне тэмпаў калектывізацыі, асабліва ў адстаючых раёнах, на поўнае выкананьне ў тэрмін вызначаных плянаў кантрактацыі, пераход на зьдзельшчыну ў саўгасах і калгасах, стварэньне насенных і кармовых фондаў, падрыхтоўку цягавай сілы і ліквідацыю абязьлічкі ў скарыстаньні трактароў і конскай цягавай сілы.

Пленум прапанаваў безадкладна правесьці шырокую праверку падрыхтаванасьці да сяўбы ўсіх калгасаў, саўгасаў, МТС і аднаасобнага сэктару сельскае гаспадаркі.

Перавод калгасаў на зьдзельшчыну, выражаную ў працаднёх, выпрацоўка нормы выпрацоўкі зьяўляецца адным з важнейшых мерапрыемстваў, якія прапанаваў VI зьезд саветаў СССР чэ ўзмацненьні калгасаў. Гэтыя важнейшыя пастановы VI зьезду саветаў павінны быць абгавораны ва ўсіх калгасах, на сходах усіх сельскіх калгасных ячэек да 1-га мая.

Шмат якія раёны не вядуць належнай барацьбы з недаацэнкай значэньня кантрактацыі і праваапартуністычнай стаўкай на самацёк.

Пленум прызнаў работу Наркамснабу, Наркамзему, Белільнасаюзу, Белмалжывёлсаюзу і Саюзагародсаюзу ў галіне кантрактацыі нездавальняючай. Трэба дабіцца безадкладнага і рашучага пералому ў рабоце па кантрактацыі шляхам самай рашучай барацьбы супроць кулацкай агітацыі, расхлябанасьці, праваапартуністычных настрояў, самацёку.

Пленум абавязвае ўсе арганізацыі выканаць дырэктывы ЦК УсеКП(б) аб тым, каб 15 красавіка закончыць кантрактацыю збожжавых і 5-га мая—кантрактацыю лёну.

Пленум запрапанаваў разгарнуць арганізацыйна-масавую работу сярод індывідуальнага сэктару ў падрыхтоўцы да веснавой сяўбы і ў корані зьнішчыць праявы недаацэнкі ролі індывідуальнага сэктару сельскае гаспадаркі.

Мы адзначылі толькі важнейшыя моманты пастановы аб'яднанага пленуму ЦК і ЦКК КП(б)Б аб праверцы падрыхтоўкі да веснавой пасеўнай кампаніі. Гэта пастанова павінна быць неадкладна даведзена да кожнага члена партыі, камсамолу, да кожнага рабочага, калгасьніка, бедняка і серадняка. У тыя лічаныя дні, што засталіся да сяўбы, партыйныя, савецкія, прафсаюзныя і гаспадарчыя арганізацыі павінны разгарнуць напружанейшую работу па ліквідацыі ўсіх прарываў у галіне калектывізацыі і падрыхтоўцы да сяўбы, у выкананьні гэтай пастановы аб'яднанага пленуму ЦК і ЦКК, завастрыўшы асаблівую ўвагу на неабходнасьці даць рашучы адпор супраціўленьню кулацтва, яшчэ больш рашучай барацьбы з клясавым ворагам і яго агентурай — правым і «левым» апартунізмам, на ўзмацненьне тэмпаў мабілізацыі мас, для заваёвы новых посьпехаў у барацьбе за сацыялістычную вёску, за ліквідацыю кулацтва, як клясы на базе суцэльнай калектывізацыі.

Правільнае, рашучае і хуткае выкананьне гэтай пастановы зьяўляецца палітычным экзаменам для ўсіх партарганізацый, савецкіх, прафэсыянальных і гаспадарчых органаў.

Гэты экзамен павінен быць вытрыманы і будзе вытрыманы пасьпяхова.

Шалёнай кампаніяй паклёпніцкага цкаваньня, фальшывак і вутак супроць СССР

—фашысцкі друк Польшчы дапаўняе інсцэніроўку працэсу над шпіком—контр-разьведчыкам Палянскім

„Польска збройна“ задае тон

ВАРШАВА, 12 красавіка. Зусім не выпадкова орган ваеннага міністэрства «Польска збройна» сёньня друкуе перадавы артыкул пад загалоўкам: «САВЕЦКІЯ МЭТАДЫ». Артыкул прасьледуе адзіную мэту: сьвядома ня кажучы ні слова аб справе Палянскага, давесьці, што ня толькі замах на ўзрыў савецкага пасольства, але і наогул усе замахі на савецкіх дзеячоў і на Савецкі саюз зьяўляюцца вынікам шырока ўжываемай Саветамі палітыкі правакацыі. Адзначаючы, што правакацыя была асноўнай зброяй царызму ў барацьбе з рэвалюцыйным рухам, газэта мае нагласьць сьцьвярджаць, што быццам камуністы «перанесьлі мэтады правакацыі з рэвалюцыйных падпольляў на арэну дзяржаўнай дзейнасьці і міжнародных адносін».

Далей газэта з неперадаваемым цынізмам сьцьвярджае, што, «праваціруючы штодзённа ў нячуваных формах польскую грамадзкую думку, савецкія кіруючыя колы маюць нагласьць адначасова ўзьнімаць лямант на тэму аб нашай польскай няўступчывасьці, варожасьці, аб адсутнасьці ў нас (палякаў) шчырага жаданьня да міру і да разброеньня».

Увесь артыкул «Польска збройна» перапоўнен агіднейшымі выпадамі супроць СССР, супроць савецкага ўраду, савецкай грамадзкасьці і друку.

„Кельнішэ цэйтунг“ аб прыгавору па справе Палянскага

БЭРЛІН, 14. **«Кельнішэ цэйтунг»**, камэнтыруючы прыгавор Варшаўскага суду па справе Палянскага адзначае, што суд бязумоўна выкрыў факты, якія даюць падставу для прысуду абвінавачванага да 10-цігадовага суровага турэмнага зьняволеньня. Пры гэтым трэба прыняць пад увагу, што суд, як відаць, ня гледзячы на ўсе абставіны, прысудзіў абвінавачванага да ніжэйшай меры пакараньня. Прыгавор, піша далей газэта, можа паказацца вельмі цяжкім, з прычыны таго, што замах ня меў цяжкіх вынікаў. Але гэты факт у даным выпадку ня мог быць прызнаны, як зьмякчаючая віну акалічнасьць, а наадварот, трэба ўлічыць тое, што-б здарылася, калі-б Палянскі дасягнуў пажаданага выніку. Вынікі нельга сабе нават уявіць. Яны маглі быць горшымі, чым вынікі замаху ў Сараеве.

У ПАРАДКУ РАЗЬМЕРКАВАНЬНЯ РОЛЯЙ

У парадку разьмеркаваньня роляй фашысцкі друк Польшчы дапаўняе суд над Палянскім шалёнай анты-савецкай кампаніяй «расшыфроўвае» тое, чаго суд быццам не дагаварвае па «дыплёматычных меркаваньнях». (З газэт).

МАЛ. М. АСОТА.

„Пишет писарь в три пера государевы дела“...

Пралетарыят Польшчы пераходзіць у контр-наступленьне

ВАРШАВА. **Забаставалі 2.800 рабочых** на каучукавым заводзе. Рабочыя патрабавалі ад дырэкцыі неадкладнай выдачы зарплаты. Атрымаўшы адмову, рабочыя накінулі дырэктару мяшок на галаву і выкінулі яго за браму фабрыкі. На завод прыбыла паліцыя. Дырэкцыя вывесіла аб'яву аб закрыцьці прадпрыемства. У адказ на гэта рабочыя занялі сілком завод і заявілі, што яны не пакінуць яго, пакуль іх патрабаваньні ня будуць задаволены.

На драцяным заводзе ў **Сасновіцах (Дамброўскі раён) адбылася бурная сутычка паміж рабочымі і заводзкай адміністрацыяй.** Ужо 6 месяцаў таму назад рабочыя адмовіліся ад апалу, які выдаваўся па дагавору звыш зарплаты. Замест гэтага адміністрацыя абавязалася не закрываць заводу і не звальняць рабочых. Аднак некалькі тыдняў таму назад завод быў прадаецца і новыя ўладары звольнілі ўсіх рабочых. Рабочыя патрабавалі, каб ім быў выданы апал, лічачы, што двор быў разарваны не па іх віне. З прычын адмаўленьня рабочыя занялі сілком завод, не дапушчаючы нікога да работы. Умяшаньне паліцыі ня мела ніякіх посьпехаў.

Пагалоўнае скарачэньне зарплаты рабочых у Польшчы

ВАРШАВА. Міністар працы зацьвердзіў рашэньне арбітражнай камісіі аб зьніжэньні зарплаты рабочым цынкавых заводаў Горнага Шлёнску на 6 проц., пачынаючы з 1-га сакавіка бягучага году.

***

ВАРШАВА. У Сасновіцах адбыліся перагаворы паміж прадстаўнікамі саюзу Горна-Шлёнскай мэталюргічнай прамысловасьці і рэфармісцкага прафсаюзу мэталістаў аб зьніжэньні зарплаты рабочым на 7 проц. З прычыны адмаўленьня рабочых, прамыслоўцы патрабавалі, каб пытаньне было перадана ў арбітражную камісію. Прадстаўнікі прафсаюзу абавязаліся даць адказ на працягу тыдню.

КУЛАЦКІ СТРЭЛ У ВІШАНКАХ

Атрутныя газы ў калгасе „Чырвоная Бярэзіна“

этыя факты кулацкага тэрору, павінны завайстрыць клясавую пільнасьць рабочых, калгасьнікаў, беднякоў і сераднякоў, яшчэ больш мабілізаваць іх на барацьбу за суцэльную калектывізацыю і ліквідацыі на яе аснове кулацтва як клясы, на барацьбу супроць кулацкай агентуры, апартуністаў усіх колераў і адценьняў!

Выкрыць і зьнішчыць азьвярэлага клясавага ворага! Слова пракуратуры!

Кулацкі стрэл праз вакно

— **«А 2-ой гадзіне ўначы з 13-га на 14-га красавіка, у вёсцы Вішанкі, цяжка паранены стрэлам праз вакно старшыня Багуціцкага сельсавету тав. Неўмяржыцкі, адзін з актыўнейшых старшынь сельсавету».**

Вось кароткае паведамленьне Ельскага райкора «Савецкай Беларусі» тав. Герасіменка.

— **«Стрэл зьяўляецца актам кулацкай помсты за індывідуальнае абкладаньне»**,—паведамляе ў другой тэлеграме старшыня РВК **тав. Ткачэнка.**

Стрэл прагрымеў. Вораг зрабіў сваю справу. Жыцьцё аднаго з лепшых, актыўнейшых старшынь сельсавету, жыцьцё ўдарніка—байца за генэральную лінію партыі змагаецца са сьмерцю...

«Цяжка паранены»,—гаворыцца ў адной тэлеграме.

«Сьмяротна паранены»,—трывожна паведамляе другая дэпеша.

— «Разрыўной куляй прастрэлены рукі і грудзі»,—гаворыць трэцяя дэпеша.

Хто атрымае перамогу—ці жыцьцё ці сьмерць—цяжка сказаць. Адно толькі ясна—баец выбыў са строю і можа выбыў на заўсёды... і гэта зрабіў кулацкі абрэз...

Так, баец-ударнік, актыўнейшы старшыня сельсавету, упарты змагар за генэральную лінію партыі... Такім мы ведаем таварыша Неўмяржыцкага...

***

Успамінаецца вясеньні вечар у прасторнай хаце Багуціцкага сельсавету, куды я прыбыў як упаўнаважаны па загатоўках. У памяшканьні было дзясяткі са два сялян. Адны прышлі па сваіх асабістых справах, другія—чакалі паседжаньня прэзыдыуму сельсавету. Увалюшыся ў хату з халоднага і гразнага надвор'я, я стаў пры ўваходзе, ля печы, каб быць незамечаным...

Старшыня сельсавету, малады жыццярадасны хлопец, седзячы за сталом, пераглядаў квіткі па хлебе і бульбе і з лёгкай іроніяй гутарыў з сялянамі, якія абступілі стол. Час ад часу ў натоўпе раздаваўся сьмех пасьля ўдалага жарту старшыні, або каго небудзь з прысутных. Адчувалася, што старшыня сельсавету добра ведае тых, з кім вядзе гутарку, што сяляне прышлі ў свой, аўтарытэтны орган савецкай улады, які справядліва вырашыць іх пытаньні...

— Як прозьвішча вашага старшыні?—спытаўся я члена прэзыдыуму сельсавету настаўніка Тамашука.

— Тав. Неўмяржыцкі.

— Даўно ён у вас?

— Менш году...

І не чакаючы яшчэ запытаньняў, тав. Тамашук даў характарыстыку старшыні сельсавету:

— Гэта работнік, якіх пашукаць. У яго слова—закон. Учора пры школе вышлі дровы... Адно слова Неўмяржыцкаму—і школа з палівам. У сельсавеце будуе ўласнымі сродкамі дзьве школы—у Багуцічах і Вішанках. Ды як будуе!

Тав. Тамашук гатовы быў яшчэ доўга і многа гаварыць пра свайго старшыню, але пачалося паседжаньне прэзыдыуму і тав. Тамашуку трэба было заняць месца за сталом.

— «Едзе на пракладных... Ён сёньня яшчэ не палуднаваў...»—кінуў ужо на хаду тав. Тамашук.

Парадак паседжаньня быў досыць багаты.

Загатоўкі, пабудова дарогі, успашка пад зяб, школьнае будаўніцтва і інш.

З вялікім здавальненьнем слухаў я як ідуць спрэчкі па пытаньнях парадку дню і дзівіўся таму аўтарытэту, якім карыстаецца старшыня сельсавету тав. Неўмяржыцкі.

У прапановах былі ня толькі канкрэтныя мерапрыемствы, але і жорсткія цьвёрда-ўстаноўленыя тэрміны выкананьня і адказныя выканаўцы.

На другі дзень, у парадку праведзеньня савецкай эстафэты тав. Неўмяржыцкі выклікае на сацспаборніцтва па загатоўках і падрыхтоўцы да перавыбараў саветаў старшыню Ельскага сельсавету тав. Шкляра...

А ў гэты... Дзясяткі падвод і сотні людзей будавалі дарогу, калгас і аднаасобнікі ўзьнімалі зямлю пад зяб... У Вішанках ня толькі ўдзень, але і ўвечары ўдарным парадкам заканчвалася пабудова школы...

У «Савецкай Беларусі» ў свой час было надрукавана: Багуціцкі сельсавет—на чырвоную дошку... Старшыня сельсавету тав. Неўмяржыцкі працуе як ударнік...

Вось каго абраў сваёй ахвярай разьюшаны клясавы вораг.

Перадавы баец за генэральную лінію партыі звалены разрыўною куляю з кулацкага абрэзу...

Факт кулацкага тэрору ў вёсцы Вішанкі гаворыць сам за сябе. Ён агаляе зьвярыны твар клясавага ворага, ён павінен мабілізаваць клясавую пільнасьць рабочых, калгасьнікаў, батракоў, бядняцка-серадняцкае сялянства на рашучую барацьбу супроць кулака і яго агентуры...

Ясна, што кулак, які зрабіў стрэл у Вішанках, павінен быць зьнішчаны.

Рашучае наступленьне на кулака, «зьнішчэньне клясавага ворага, калі ён не здаецца»,—вось што павінна быць нашым адказам на кулацкія вылазкі, на кулацкі тэрор.

Узмацненьне тэмпаў суцэльнай калектывізацыі і ліквідацыі кулацтва як клясы на гэтай аснове, рашучае выкарчоўваньне апартуністычнай недаацэнкі клясавай барацьбы,—вось куды павінна быць накіравана ўвага шырокіх рабочых, калгасных, батрацкіх і бядняцка-серадняцкіх мас.

Другая бальшавіцкая вясна павінна нанесьці руйнуючы ўдар па кулаку і яго агентуры—апартуністых усіх масьцей і колераў.

Ш.

Сурова пакараць разьюшаных кулакоў

(Тэлеграфна)

Пасіленьне бязьлітаснай барацьбы з кулацкімі элемэнтамі ў Багуціцкім сельсавеце, Ельскага раёну, пад кіраўніцтвам старшыні сельсавету Неўмяржыцкага, абкладаньне індывідуальным падаткам 9 кулацкіх гаспадарак замест двух у леташнім годзе, праведзеньне цьвёрдай клясавай лініі, шпаркі тэмп калектывізацыі (41 проц. па сельсавеце), — выклікалі шалёную злабу клясавага ворага супроць прадстаўнікоў савецкай улады.

Яшчэ ў сакавіку і красавіку Неўмяржыцкаму падкідалі пагражаючыя лісты, але нішто не магло зламаць жалезнай волі вытрыманага партыйца—работніка сельсавету.

14 красавіка ў вёсцы Вішанка т. Неўмяржыцкі зрабіў даклад на антырэлігійным вечары; пасьля спэктаклю там-жа ён праводзіў гутарку з актывам вёскі аб становішчы калгасу імя газэты «Савецкая Беларусь», арганізаванага пры яго непасрэдным удзеле. У гэтую хвіліну, калі ўдзельнікі гутаркі сядзелі за сталом, разрыўная куля абрэзу, пушчаная праз вакно, працяла навылет абедзьве рукі і грудзі Неўмяржыцкага.

Неўмяржыцкі дастаўлен у Ельскую больніцу. Паводле заключэньня дактароў, становішча параненага пагражаючае.

На месца здарэньня прыехалі прадстаўнікі ДПУ, райкому КП(б)Б і РВК. Западозраныя кулакі затрыманы. Наладжана дазнаньне.

Па ўсіх вёсках савету сёньня (15-IV) праходзяць мітынгі, на якіх прымаюцца рэзалюцыі:

«За суцэльную калектывізацыю і ліквідацыю на яе аснове кулацтва, як клясы»

Абураныя вылазкай клясавага ворага, калгасьнікі, беднякі і сераднякі патрабуюць прыцягненьня вінаўных да суровай адказнасьці.

Ткачэнка, Герасіменка.

Кулак ня грэбае ніякімі сродкамі барацьбы

13-га красавіка клясавы вораг атруціў кватэру актыўнага калгасьніка—загадчыка гаспадаркі калгасу «Чырвоная Бярэзіна» Юркавіча атрутнымі газамі.

Сям'е тав. Юркавіча пагражала сьмерць і толькі падасьпеўшая хуткая дапамога з гораду выратавала сям'ю Юркавіча ад сьмерці.

Па справе вядзецца сьледзтва. Вінаватыя ў гэтым павінны быць выяўлены і панесьці суровую кару.

Брыгада «Сав. Бел.» калгасу «Чырвоная Бярэзіна»: А. Дамброўскі, А. Арэшка, Н. Арэшка.

Бабруйскі раён.

Рэвалюцыя ў Гішпаніі

Манархія нізрынута—абвешчана рэспубліка

ПАРЫЖ, 14. Як паведамляюць з Мадрыда, абвешчана рэспубліка ў Ліёне і радзе іншых невялікіх гарадоў. У будынку муніцыпалітэту Барселоны, які перайшоў у рукі рэспублікі, разьвіваўся рэспубліканскі сьцяг.

Утварэньне новай улады

ПАРЫЖ, 14. Паводле даных агенцтва Гавас, выяўляецца наступны першапачатковы малюнак утварэньня новай улады. Пасьля свайго адрачэньня Альфонс XIII перадаў уладу прэм'еру Азнару. Азнар зараз-жа перадаў уладу Раманонесу (міністар замежных спраў ва ўрадзе Азнара). Раманонес у сваю чаргу зараз-жа перадаў уладу старшыні часовага ўраду Замора.

Зараз-жа пасьля свайго адрачэньня Альфонс XIII пачаў рыхтавацца да паспяховага выезду з Гішпаніі. Часовы ўрад прадаставіў сваю магчымасьць выехаць, гарантаваўшы яму і яго сям'і поўную безапаснасьць. Вечарам 14 Альфонс XIII, па чутках, выехаў у Картахену (Гішпанскі порт каля Міжземнага мора). Адначасова распаўсюдзілася чутка, што кароль збег у кірунку францускай граніцы. Супярэчнасьць гэтых чутак, пры адначасовым адмаўленьні ўраду месца, куды імена зьбіраецца выехаць кароль паказвае, што ўрад скрывае сваё апякунства ўцяканьню караля. Часовы ўрад Замора дае зразумець, што кароль перад сваім ад'ездам падпісаў маніфэст, які будзе апублікаваны пасьля таго, як кароль пакіне межы Гішпаніі.

Склад часовага ўраду

ПАРЫЖ, 14. Абвешчан канчатковы сьпіс міністраў часовага ўраду. Пост прэм'ер міністра заняў Алкала Замора. Парваўшы з манархістамі Замора стаў на чале рэвалюцыйнага руху. Увосень 1930 г. ён быў арыштаваны як старшыня рэспубліканскага камітэту). Таварышам старшыні савету міністраў назначаны Рафаэль Санчэс Гера (член рэспубліканскай правай партыі). У складзе ўраду 3 міністры—міністар фінансаў—Індалесіо Прыета (сацыяліст, быў выгнаны з Гішпаніі. Цяпер чакаюць яго звароту з Парыжа), міністар працы—Ларго Кавальеро (лідэр гішпанскай камуністычнай партыі і рэфармісцкага «Ўсеагульнага саюзу рабочых»), міністар народнай асьветы—Фэрнэнда Дэ-Лос Рыос (прафэсар).

Такім чынам, у часовы ўрад увайшлі прадстаўнікі буйнейшых буржуазных рэспубліканскіх партый і сацыялісты досыць шматлікай рэспубліканскай партыі «радыкал-сацыялістаў».

Амаль усе члены ўраду ўваходзілі ў склад так званага сьнежаньскага рэспубліканскага камітэту, які апублікаваў маніфэст, з заклікам да абвяшчэньня рэспублікі.

Двоістая прырода часовага ўраду

Ніякіх рэальных мерапрыемстваў рэвалюцыйнага характару ўрад ня ўжыў. Распрацоўка канстытуцыі, як і ўсе рэформы сацыяльнага і эканамічнага характару ўжо загадзя адкладаюцца да ўстаноўчага сходу. Абвешчана ўсеагульная амністыя. У выданым потым урадавым дэкрэце ўжо ўводзіцца некаторая абмежаванасьць у гэту ўсеагульную амністыю: не падлягаюць амністыі чыноўнікі, асуджаныя за «злачынства па пасадзе» і асобы, асуджаныя за «зьневажаньне і распаўсюджваньне паклёпніцтва».

Часовы ўрад прымае ўсе меры да таго, каб утрымаць разьвіцьцё падзей «у рамках законнасьці і парадку»». Старшыня савету міністраў Замора выклікаў генэрала Сан-Хурго, начальніка жандармэрыі і ўказаў яму, што «ўрад свабодна дапусьціць народныя маніфэстацыі, але не пацерпіць ніякіх замахаў на права ўласнасьці або свабоду асобы».

Часовы ўрад аддаў тэлеграфнае распараджэньне аб зьмяшчэньні ўсіх каралеўскіх губарнатараў асобных гішпанскіх правінцый. Губарнатарам прапанавана перадаць уладу ў рукі старшынь судовых трыбуналаў.

Аднак, ужо зараз манархічная рэакцыя спрабуе аказваць у асобных выпадках супраціўленьне. Былы дыктатар Бэрынгер адмовіўся аслабаніць займаемы ім у габінэце Азнара пост ваеннага міністра. «Думаюць,—гаворыцца ў паведамленьні Гаваса,—што ўрад прымушан будзе яго арыштаваць».

З мэтай «падтрыманьня парадку» часовы ўрад разьлічвае, аднак, ня толькі на паліцэйскія меры, але і на прыцягнутых урадам у гарадзкія самакіраўніцтвы сацыялістаў.

Сацыялісты ўсімі паводзінамі старанна ўнушаюць масам, што «рэвалюцыя» закончана, і, што адзіная задача пралетарыяту і сялянства—захапіць ужо дасягнутыя рэвалюцыйныя заваёвы».

У сваім заклiку «ўсеагульны саюз рабочых» (рэфармісцкі), ніводным словам не абмовіўся аб неабходнасьці ўзмацненьня рэвалюцыі, а толькі заклікае да вулічных маніфэстацый, з мэтай, абароны новай рэспублікі супроць магчымых выступленьняў рэакцыі. Заклік далей абяцае часоваму ўраду «поўнае падтрыманьне рабочых арганізацый».

Аднак, мяркуючы нават па вельмі няпоўным і бязумоўна тэндэнцыйным паведамленьням, якія атрымліваюцца з Гішпаніі, масавы рух у радзе выпадкаў выходзіць за пажаданыя для ўраду межы.

У радзе гарадоў паліцыя стараецца ўстанавіць парадак, у выніку чаго ўзьнікаюць сутычкі.

Дэлегацыя францускіх рэвалюцыйных каапэратываў у Менску

14 красавіка ў Менск прыехала дэлегацыя францускіх рэвалюцыйных каапэратываў у складзе 8 чал. Сярод іх 4 члены францускай камуністычнай партыі і 4 беспартыйных.

На чале дэлегацыі знаходзіцца Дэтар Марсэль—рабочы-пекар, член камітэту рэвалюцыйных спажывецкіх каапэратыў «Бельвігуаз». Гэтыя каапэратывы знаходзяцца пад кіраўніцтвам ФКП. Тав. Дэтар зьяўляецца членам францускай кампартыі.

Членамі дэлегацыі зьяўляюцца: Фрыш Анры—рабочы-каўбасьнік, беспартыйны; Стэмэль Раймонд—рабочы-пекар, член ФКП; Дэльом Эдуард—рабочы-трамвайшчык, член ФКП; старшыня каапэратыву «Фамін». Тав. Дэльом быў у мінулым годзе намесьнікам мэра гораду Сэн-Дэні. За сваю рэвалюцыйную дзейнасьць тав. Дэльом зьнят з гэтай пасады францускім буржуазным урадам; Дэлетар Морыс—рабочы стэляр, беспартыйны, сакратар групы рэвалюцыйных каапэратываў гораду Мантрой; Грэгуар—прадстаўнік рэвалюцыйных каапэратываў Парыжу, член ФКП; Тэра Клебэр—рабочы-тэкстыльшчык, член ФКП; Дэсандые Убэр—саматужнік, беспартыйны.

Прыехаўшая дэлегацыя гутарыла ўчора са старшынёй Белкаапсаюзу тав. Хаськіным. Дэлегацыя вельмі цікавілася каапэрацыйным рухам у БССР. Асабліва дэлегацыю зацікавілі пытаньні масавага рабочага кантролю над каапэрацыяй, палепшаньне бытавых умоў рабочых і г. д. Дэлегацыя таксама зацікавілася разгортваньнем прыгарадных фэрм, якое зараз у нас адбываецца.

Далей дэлегацыя расказала аб рэвалюцыйным каапэрацыйным руху ў Францыі. У сучасны момант рэвалюцыйныя каапэратывы Францыі аб'ядноўваюць 1 млн. членаў. Трэба адзначыць, што гэтыя рэвалюцыйныя каапэратывы ўваходзяць у агульную фэдэрацыю каапэратываў Францыі. Гэтай фэдэрацыяй кіруюць рэфармісты, якія жадаюць сваім уплывам на рабочых адштурхнуць апошніх ад рэвалюцыйнай клясавай барацьбы. Але гэта ім усё менш і менш удаецца. Рабочыя масы ўсё больш упэўніваюцца ў правільнасьці лёзунгаў францускай кампартыі і адыходзяць ад рэфармістаў, папаўняючы рады рэвалюцыйных каапэратываў.

Сучасны сусьветны эканамічны крызіс, які зьяўляецца ня проста крызісам, а крызісам усёй капіталістычнай сыстэмы пэрыяду імпэрыялізму, крызісам перавытворчасьці з аднаго боку і голаду мільёнаў рабочых з-за беспрацоўя з другога боку, вельмі моцна ўдарыў і па Францыі. У сучасны момант у Францыі налічваецца больш 100 тыс. беспрацоўных. 2 тыдні назад на поўначы Францыі ў вугальным раёне мела месца буйная забастоўка гарнякоў.

У той час, калі рэфармісты адмаўляюць у дапамозе беспрацоўным, апошнім аказваюць дапамогу камуністычныя муніцыпалітэты. Такую дапамогу аказвае беспрацоўным і камуністычны муніцыпалітэт гораду Сэн-Дэні і інш. гарадоў.

Учора пасьля гутаркі дэлегацыя наведала буйныя менскія заводы: «Бальшавік», «Камунар» і імя Варашылава.

Работа завадзкіх сталовак зрабіла на дэлегацыю вельмі добрае ўражаньне.

Учора дэлегацыя прысутнічала на адкрыцьці Менскай гарадзкой канфэрэнцыі прафсаюзаў.

Дэлегацыя прабудзе ў СССР каля месяца.

Сёньня дэлегацыя выяжджае ў Ленінград.

Лінейная калібровачная мішэнь LRT-BE4-V2

„Усе сумленныя работнікі навукі і тэхнікі павінны цьвёрда стаць на бок савецкай улады, якая будуе сацыялізм“ (тав. Молатаў)

Разам з рабочай клясай, пад кіраўніцтвам ленінскай партыі—да поўнай перамогі камунізму

ПРАМОВА тав. МОЛАТАВА

на першай усесаюзнай канфэрэнцыі па пляніраваньні навукова-дасьледчай работы 11 красавіка 1931 г.

Таварышы, дазвольце вітаць вас і ў асобе канфэрэнцыі вітаць усю масу навукова-дасьледчых работнікаў ад імя Савету Народных Камісараў Саюзу і Цэнтральнага Камітэту бальшавіцкай партыі (бурныя аплёдысмэнты).

СКЛІКАНЬНЕ КАНФЭРЭНЦЫІ—ВЫРАЗ РОСТУ ГРАМАДЗКАСЬЦІ Ў НАВУКОВА-ДАСЬЛЕДЧАЙ ГАЛІНЕ

Мне прыходзіцца выступаць у канцы канфэрэнцыі, што палягчае магчымасьць выказацца аб значэньні яе работ. Сам факт скліканьня першай канфэрэнцыі па пляніраваньні навукова дасьледчай работы ў СССР мае вялікае значэньне. Гэты факт адлюстроўвае шпаркі рост сацыялістычнага пляніраваньня ў нашай краіне і ўзрастаючую ўвагу савецкай улады да гэтых задач. Скліканьне гэтай канфэрэнцыі зьяўляецца выразам росту грамадзкасьці ў навукова-дасьледчай галіне. Разьвіцьцё гэтай грамадзкасьці ў цеснай сувязі з усёй пралетарскай грамадзкасьцю, цяпер павінна ісьці паскораным тэмпам. Усесаюзная канфэрэнцыя па пляніраваньні навукова-дасьледчай работы дае магчымасьць больш ясна паказаць размах і пэрспэктывы навукова-тэхнічнай работы ў Савецкім Саюзе. На базе сацыялістычнага будаўніцтва і разам з яго шпаркім уздымам адкрываюцца выключна спрыяючыя магчымасьці для разьвіцьця навукі і тэхнікі, для росту навукова-тэхнічных кадраў, для ўздыму ўсёй культуры народаў СССР.

ЗАДАЧА АЎЛАДАНЬНЯ ТЭХНІКАЙ—ЦЭНТРАЛЬНАЯ ЗАДАЧА МОМАНТУ

Асаблівае значэньне гэтай канфэрэнцыі заключаецца ў тым, што з пункту гледжаньня будаўніцтва сацыялізму яна сабралася ў выключна важны момант. Даволі напомніць аб тым, што 1931 год зьяўляецца рашаючым годам для ажыцьцяўленьня пяцігодкі народнай гаспадаркі ў паскораныя тэрміны, у працягу 4-3 год. Ня гледзячы на наяўныя труднасьці, мы пасьпяхова ажыцьцяўляем пяцігодку. Пяцігодка ажыцьцяўляецца ў больш кароткія тэрміны, чым было першапачаткова намечана. Па некаторых гаспадарчых ўчастках пяцігодка ўжо ажыцьцёўлена. Прыклады нафтавай прамысловасьці Баку і Грознага, а таксама электрапрамысловасьці, пакуль у асобе **«Электразавода» ў Маскве, «Краснай зари» і «Светланы» ў Ленінградзе** сьведчыць аб пераможным выкананьні пяцігодкі. У гэтых галінах прамысловасьці мы дасягнулі ўзроўню канца пяцігодкі не за пяць год, а за два з паловай гады, г. зн., усяго за палову пяцігадовага тэрміну. Посьпехі пяцігодкі далі нам магчымасьць паставіць у 1931 г. задачу завяршэньня пабудовы фундаманту сацыялістычнай эканомікі ў СССР

На аснове гэтых посьпехаў савецкай уладай высунуты грандыёзныя задачы на бліжэйшае дзесяцігодзьдзе. Вялізарны і ўсё больш павялічаны рост патрэбнасьцей мас у нашай краіне і пагроза, якая навісла з боку зьнешняга імпэрыялістычнага сьвету над СССР з-за нашай адсталасьці параўнальна з капіталістычнымі краінамі, патрабуюць ад нас практычнага вырашэньня задач дагнаць і перагнаць у тэхніка-эканамічных адносінах перадавыя капіталістычныя краіны ў найкарацейшы тэрмін у працягу дзесяцігодзьдзя з 1931—1940 году і нават раней скончэньня гэтага тэрміну. Усё гэта па-новаму паставіла перад рабочай клясай задачу аўладаньня тэхнікай. Высунутая тав. Сталіным задача аўладаньня тэхнікай прызнана нашай партыяй **цэнтральнай задачай моманту**. Гэта знайшло належнае адлюстраваньне і ў пастановах нядаўна закончанага 6 зьезду саветаў.

З гэтага вынікае, што ў цяперашні момант пытаньне аб ролі навукова-тэхнічнай работы, аб значэньні справы стварэньня навукова-тэхнічных кадраў і ўмоваў работы ўсёй масы навукова-тэхнічных работнікаў мае выключна важнае значэньне. Тым больш, што ў нас вельмі вялікі недахват навукова-тэхнічных сіл. Аднак, калі я гавару аб масе навукова-тэхнічных работнікаў, дык зразумела, я выключаю з гэтай масы тыя элемэнты, якія замест чеснай работы ў радох савецкіх спэцыялістаў занялісі злачыннай арганізацыяй контррэволюцыйных шкодніцтваў у гаспадарчым апараце. Судовыя працэсы над шкоднікамі і іншыя выкрыцьці контррэвалюцыйнай работы шкодніцкіх груп у выстарчальнай меры паказалі неабходнасьць у цяперашніх умовах узмоцненай пільнасьці рабочае клясы ў адносінах да клясавых ворагаў, якія ня толькі ня складваюць сваёй зброі ў барацьбе з уладай саветаў, але ня спыняюцца ні перад якімі сродкамі барацьбы з ёю. **Супроць гэтых зраднікаў рабочай клясы савецкая ўлада ўжывала і будзе ўжываць самыя рашучыя і бязьлітасныя меры.** Зграі шкоднікаў, разам з іх кіраўнікамі накшталт паноў Рамзіных, Громанаў і іншых, не змаглі знайсьці якой-небудзь трывалай глебы ў масе навукова-тэхнічных работнікаў. У асобе сваіх кіраўнікоў яны прызналі поўнае банкруцтва сваіх спроб абаперціся на інжынэрна-тэхнічнае асяродзьдзе, ня кажучы ўжо аб адсутнасьці ў іх якіх-небудзь сувязяў з масай працоўных.

ПЛЯНЫ ІНТЭРВЭНТАЎ САРВАЛІСЯ

Аднак, мы ня будзем закрываць вачэй на тое, што развіцьці контр-рэвалюцыйных шкоднікаў былі зьвязаны з фактам палітычных хістаньняў сярод інжынэрна-тэхнічных работнікаў, якія ўзмацніліся за апошнія 2-3 гады. Узмацненьне гэтых хістаньняў мела месца ня толькі ў гэтым асяродзьдзі. Вядома, што і ў нашай партыі, сярод некаторай часткі бальшавікоў, у гэты пэрыяд былі значныя палітычныя хістаньні. Тым больш гэта трэба сказаць у адносінах пэўнай часткі спэцыялістаў і ў тым ліку нават у адносінах некаторых тэхнікаў, інжынэраў і навуковых работнікаў, якія ў папярэдні пэрыяд лёяльна працавалі ў нашым дзяржаўным апараце пад кіраўніцтвам бальшавікоў.

Для ацэнкі цяперашніх настрояў у асяродзьдзі навукова-тэхнічных работнікаў мае важнае значэньне тая акалічнасьць, што савецкая ўлада да гэтага часу ўжо ў асноўным вырашыла труднейшыя задачы рэволюцыі, паўстаўшыя перад ёю ва ўсёй рост імення ў гэтыя апошнія 2-3 гады. У нас яшчэ далёка ня зжыты труднасьці барацьбы за перамогу сацыялізму, але ў разгорнутай за апошнія гады барацьбе паміж сацыялістычнымі і капіталістычнымі элемэнтамі, асабліва ў вёсцы, сацыялізм у СССР ужо атрымаў рашаючую перамогу. Лепшым доказам гэтага зьяўляецца паварот асноўнай сялянскай масы на шлях калектывізацыі, на шлях сацыялізму. Гэты факт знайшоў ужо настолькі яркае адлюстраваньне ў разьвіцьці савецкай вёскі, што выкліканыя ў папярэдні пэрыяд труднасьці барацьбы з кулацтвам, хістаньні ў асяродзьдзі навукова-тэхнічных работнікаў цяпер прыходзяць да канца. Вельмі ясна, нават для людзей, якія стаяць у баку ад актыўнай палітычнай барацьбы, што **савецкая ўлада выйшла пераможцай у гэтай барацьбе з капіталістычнымі элемэнтамі**, у барацьбе за канчатковы паварот серадняка ў бок **сацыялізму**. З асаблівымі труднасьцямі будаўніцтва сацыялізму апошняга пэрыяду зьвязаны былі таксама разьлікі нашых зьнешніх ворагаў з лягеру імпэрыялізму. Вядома, што эмігранцкі «торгпром» у Парыжы, на службе якога знаходзіліся паны **Рамзіны, Ларычавы, Громаны**, і іншыя, меў заданьне па контррэвалюцыйнай шкодніцкай рабоце ўнутры СССР для замежнай інтэрвэнцыі, якая падрыхтоўвалася ў 1930-31 годзе. Нашы ворагі ўнутры і па-за межамі Савецкага Саюзу разьлічвалі на крах пяцігодкі і на сілы супраціўленьня кулацтва. Імення з гэтымі былі зьвязаны пляны інтэрвэнцыі на 1930-31 г. Цяпер ясна, што гэтыя пляны сарваліся. Паны інтэрвенты ня спынілі сваёй падрыхтоўкі нападу, але вымушанае адтэрмінаваньне ў ажыцьцяўленьні іх плянаў мае выключнае значэньне для ўмацаваньня ня толькі ўнутраных, але і міжнародных пазыцый савецкай улады. Такім чынам, з гэтага боку зьнішчаюцца прычыны ўзмоцненых за апошнія гады хістаньняў у пэўнай частцы навукова-тэхнічных работнікаў.

ЗАДАЧА КАНФЭРЭНЦЫІ

Наша задача заключаецца ў тым, каб дапамагчы хутчэйшаму зжываньню гэтых хістаньняў. Савецкая ўлада ня імкнецца да таго, каб разьдзьмухваць або падкрэсьліваць факты палітычных хістаньняў, якія меліся ў апошні пэрыяд у пэўнай часткі спэцыялістаў. Наадварот, яе **задачай зьяўляецца забесьпячэньне максымальна актыўнага ўдзелу ў сацыялістычным будаўніцтве ўсёй масы інжынэрна-тэхнічных работнікаў і ў тым ліку тэй яе часткі, у якой мелі месца палітычныя хістаньні яшчэ ў нядаўні пэрыяд.** І ў гэтых адносінах ваша канфэрэнцыя можа мець вялікае станоўчае значэньне. Канфэрэнцыя павінна падбадзёрыць работнікаў навукі і тэхнікі і забясьпечыць узмацненьне іх актыўнасьці ва ўсім сацыялістычным будаўніцтве. Чым лепш канфэрэнцыя выканае гэту задачу, тым большым будзе яе значэньне.

Што датычыць непасрэдна практычнай задачы, якая стаіць перад канфэрэнцыяй у галіне ўнясеньня пляновасьці ў справе навукова-дасьледчай работы краіны, дык на гэтым мне няма неабходнасьці спыняцца падрабязна, асабліва з прычыны таго, што канфэрэнцыя паказала аднадушнасьць ў вырашэньні асноўных практычных пытаньняў у гэтай галіне. Канфэрэнцыя паказала, што навукова-тэхнічныя работнікі прызнаюць і актыўна падтрымліваюць правядзеньне ў жыцьцё ідэі пляніраваньня навукова-дасьледчай работы. Гэта думка навукова-тэхнічнай грамадзкасьці павінна знайсьці сваё адлюстраваньне ў адпаведных практычных выводах з боку савецкіх органаў. Ня спыняючыся зараз на дэталях можна толькі сказаць, што ў бліжэйшы час павінны быць праведзены пэўныя арганізацыйныя меры, якія спрыяюць далейшаму разьвіцьцю навукова-дасьледчай работы ў краіне пры забесьпячэньні пэўнага адзінства пляну і ў гэтай галіне.

Аднак, ясна, што калі мы гаворым аб неабходнасьці пляніраваньня ў навукова-дасьледчай рабоце ў цэлым, мы павінны ўнікнуць бюрократызацыі справы. Нельга, далей, ня спыніцца на ўмовах працы навукова-тэхнічных работнікаў. Умовы работы спэцыялістаў у СССР карэнным чынам адрозьніваюцца ад умоў работы адпаведных груп у капіталістычных дзяржавах. Рашаючая маса інжынэраў і навуковых работнікаў у капіталістычных дзяржавах працуе на капіталістаў, працуе для павялічэньня іх прыбыткаў. У нашай краіне навукова-тэхнічныя кадры працуюць непасрэдна для народу, для рабочай клясы, для працоўных мас гораду і вёскі. Цяпер, калі партыяй пастаўлена задача—бальшавікі павінны аўладаць тэхнікай,—мы павінны аддаць асаблівую ўвагу ўмовам работы навуковых і тэхнічных работнікаў. Пры гэтым трэба мець на ўвазе як старых спэцыялістаў, так і маладыя кадры, як камуністаў, так і беспартыйных работнікаў навукі і тэхнікі.

ПАЛЯПШЭНЬНІ ЎМОЎ РАБОТЫ НАВУКОВА-ТЭХНІЧНЫХ РАБОТНІКАЎ МАЕ АКТУАЛЬНАЕ ЗНАЧЭНЬНЕ

Нельга ня прызнаць, што пытаньне аб паляпшэньні ўмоў работы навукова-тэхнічных работнікаў у цэнтры і асабліва на мясцох мае актуальнае значэньне ў цяперашні час. У гэтай сувязі, перш за ўсё, трэба спыніцца на пытаньнях быту. Зараз ня прыходзіцца гаварыць аб асобных момантах у бытавой абстаноўцы работы нашых спэцыялістаў. Але нельга не закрануць узьнятага ў апошні час пытаньня аб ліквідацыі цэнтральнай камісіі па паляпшэньні быту вучоных—ТКГ. Спробы ліквідацыі гэтага органу, якія дзе-ні-дзе робяцца, нельга ня прызнаць памылковымі і няметазгоднымі. Зараз нельга гаварыць аб ліквідацыі такога органу, які аказваў і можа аказваць падтрыманьне, няхай памаленьку, няхай невялікае, але сапраўднае падтрыманьне ў справе паляпшэньня быту навукова-тэхнічных работнікаў. Справа ня ў тым, каб захаваць ТКГ у тым выглядзе, як яна існавала. Справа ў тым, каб існаваў орган, які меў-бы спэцыяльны нагляд і праяўляў асаблівую ўважлівасьць да штодзенных патрэб і ўмоў работы нашых навукова-тэхнічных работнікаў.

У нас наглядаецца рад ненармальнасьцяй і ў такой справе, як выданьне навуковых работ і выпуск неабходнай для навуковых і тэхнічных работнікаў замежнай літаратуры. Мы можам і павінны правесьці некаторыя меры па сапраўдным паляпшэньні гэтай справы ўжо ў бліжэйшы час.

РАЗЬВІЦЬЦЁ СЬМЕЛАЙ ІНІЦЫЯТЫВЫ—НЕАБХОДНА

Важнае значэньне мае таксама пытаньне аб умовах работы спэцыялістаў пад кутом гледжаньня забесьпячэньня ўсямернага разьвіцьця навукова-тэхнічнай ініцыятывы. **Разьвіцьцё сьмелай ініцыятывы, значыцца, і дапушчэньне пэўнай рызыкі ў навукова-тэхнічнай рабоце, бязумоўна, неабходна.** Той „хто ня хоча адрозьніць злога ўмыслу шкодніка ад законнай ў рабоце рызыкі навуковага і тэхнічнага працаўніка, той ня толькі ставіць у ненармальныя ўмовы работу тэхніка і інжынэра, але і **наносіць простую страту інтарэсам савецкай улады.** Навукова-дасьледчыя інстытуты і паасобныя работнікі навукі і тэхнікі павінны сустрэць з боку савецкіх органаў усякае падтрыманьне ў справе паляпшэньня ўмоў для разьвіцьця сапраўднай і сьмелай ініцыятывы ў навукова-тэхнічнай галіне.

Кіруючыся марксыцка-ленінскім мэтадам, мы, бальшавікі, імкнемся да забесьпячэньня пануючай ролі мэтаду і дыялектычнага матэрыялізму ва ўсіх галінах навукі. Гэты мэтад, як сапраўды навуковы мэтад, зьяўляецца лепшай зброяй аўладаньня нашымі ўзрастаючымі навукова-тэхнічнымі кадрамі ўсімі дасягненьнямі сусьветнай навукі і тэхнікі. Пасьлядоўная барацьба за панаваньне гэтага мэтаду ва ўсіх галінах навукі адпавядае сапраўдным інтарэсам разьвіцьця самой навукі. Гэта барацьба азначае непрымірымасьць у адносінах ідэалістычных тэорый з усімі іх адкрытымі і прыкрытымі рэакцыйнымі дадаткамі. Толькі ў гэтай барацьбе можна выхаваць марксыцка-ленінскія кадры навукова-тэхнічных работнікаў.

Разам з тым, нельга спрашчаць задачы гэтай барацьбы. З прычыны слабасьці наяўных марксыцка-ленінскіх навуковых кадраў патрэбен яшчэ доўгі пэрыяд для таго, каб забясьпечыць панаваньне мэтаду дыялектычнага матэрыялізму ў навуцы. Пры гэтым, марксыцка-ленінская крытыка памылак навукова-тэхнічных работнікаў павінна выходзіць з таго, каб ня толькі не адштурхоўваць, а ўсё больш заваёўваць на свой бок сапраўдных работнікаў навукі і тэхнікі.

Абавязкам марксыцка-ленінскіх навуковых кадраў зьяўляецца ўсебаковая і ўпартая работа па ўяўленьні дасягненьняў сусьветнай навукі і тэхнікі, па перапрацоўцы вялізарных рэзультатаў навуковай работы буржуазных спэцыялістаў і скарыстаньне ўсяго гэтага для справы сацыялізму, так гэтаму вучыў нас Ленін. Сама палітыка савецкай улады выходзіць з пэўных навуковых асноў. У гэтым яе прынцыповае значэньне і перамагаючая сіла ў грамадзкім разьвіцьці.

ДА НОВЫХ ПЕРАМОГ, ДА ПОЎНАЙ ПЕРАМОГІ КАМУНІЗМУ

Нашы буйныя дасягненьні ў галіне будаўніцтва сацыялізму бясспрэчны. Ня гледзячы на вялізарныя труднасьці, зьвязаныя, з аднаго боку, з дробнасялянскім характарам нашай краіны і, з другога, з існаваньнем першай пралетарскай дзяржавы ў акружэньні непрымірыма варожых ёй капіталістычных краін, Савецкі Саюз пераможна ўмацоўвае свае ўнутраныя пазыцыі і пасьпяхова падымае ролю пралетарскай дзяржавы, як міжнароднага фактара. Гэтыя нашы посьпехі зьяўляюцца аб'ектыўным пацьвярджэньнем правільнасьці бальшавіцкай палітыкі, ажыцьцяўленьне якой азначае зруйнаваньне капіталістычнага сьвету эксплёатацыі і зьмены яго новым, сацыялістычным грамадзтвам. Гэтыя нашы посьпехі мы непарыўна зьвязваем з марксыцка-ленінскім мэтадам палітыкі нашай партыі. Савецкі Саюз прайшоў ужо не малы шлях і перамог на сваім шляху вялізарныя труднасьці.

Перад савецкай уладай **стаяць цяпер яшчэ больш складаныя задачы, у вырашэньні якіх выключна важную ролю павінна адыграць навука і тэхніка.** Упэўненасьць у правільнасьці нашай палітыкі натхняе нас бадзёрасьцю і непахіснасьцю ў правядзеньні пастаўленых перад савецкай уладай задач сусьветнага гістарычнага значэньня.

Усе работнікі навукі і тэхнікі павінны цьвёрда стаць на бок савецкай улады, якая будуе сацыялізм. Заклікаем-жа работнікаў навукі і тэхнікі да актыўнай і самаадданай работы ў радох рабочае клясы пад кіраўніцтвам ленінскай партыі—для поўнай перамогі камунізму. (Бурныя аплёдысмэнты, Інтэрнацыянал).

Прыезд У. І. Леніна ў Расію

(Да чатырнаццацігодзьдзя гістарычнай даты)

Удзельнікі прыезду ў Расію правадыра Кастрычнікавай рэвалюцыі У. І. Леніна гавораць:

Чым бліжэй да Белаастраву,—тым больш узрастае ўзбурэньне. У Белаастраве, аднак, улада нас спатыкае досыць прыхільна. Адзін з афіцэраў Керанскага, які выконваў абавязкі каманданта Белаастрава, нават «рапартуе» Уладзіміру Ільлічу.

У Белаастраве нас спатыкаюць бліжэйшыя прыяцелі. Сярод іх т. Сталін і шмат іншых. У цесным цемнаватым купэ трэцяй клясы, асьветленым агаркам сьвечкі, адбываецца першы абмен думкамі. Уладзімер Ільліч закідае таварышоў радам пытаньняў.

— Ці будзем мы арыштаваны ў Пецярбургу?

Прыяцелі, якія нас спатыкаюць, пэўнага адказу не даюць, але загадкова ўсьміхаюцца. На дарозе, на адной з бліжэйшых да Сестрарэцку станцый, сотні сестрарэцкіх пралетараў вітаюць Уладзімера Ільліча з тэй шчырасьцю, з якой рабочыя адносіліся толькі да яго. Яго падхопліваюць на рукі. Ён кажа першую кароткую прывітальную прамову.

...Пэрон Фінляндзкага вакзалу ў Пецярбургу. Ужо ноч. Толькі цяпер мы зразумелі загадковыя ўсьмешкі прыяцеляў. Уладзімера Ільліча чакае не арышт, а трыумф. Вакзал і прылягаючая плошча заліты агнямі пражэктараў. На пэроне доўгі ланцуг ганаровае варты ўсіх родаў зброі. Вакзал, плошча і прылягаючыя вуліцы запружаны дзесяткамі тысяч рабочых, якія ўрачыста спатыкаюць свайго правадыра. Грыміць «Інтэрнацыянал». Дзесяткі тысяч рабочых і салдат гараць энтузіязмам.

У працягу некалькіх хвілін Уладзімер Ільліч «перастрайвае рады». У так званым імпэратарскім пакоі Уладзімера Ільліча чакае «сам» Чхэідзе на чале з цэлай дэлегацыяй ад Савету. Ад імя «рэвалюцыйнай дэмакратыі» ліса—Чхэідзе вітае Уладзімера Ільліча, «выказвае надзею» і г. д. Не маргнуўшы брывою, Уладзімер Ільліч адказвае караценькай прамовай, якая ад першага да апошняга слова б'е, як бізуном, па твары паважанай «рэвалюцыйнай дэмакратыі». Прамова канчаецца воклічам: «Няхай жыве сацыялістычная рэвалюцыя».

З гэтай хвіліны нахлынула магутная чалавечая хваля. Першае ўражаньне: мы—трэсачкі ў гэтай хвалі. Уладзімера Ільліча падхапілі, пасадзілі на бранявы аўтамабіль. На бранявіку ён першы раз уяжджае ў рэвалюцыйную сталіцу, аб'яжджае густыя рады рабочых і салдат, натхненьне якіх бязьмежна. Кажа карацелькія прамовы, кідаючы ў масы лёзунг сацыялістычнай рэвалюцыі.

Праз гадзіну мы ўсе ў дварцы Кшэсінскай, дзе сабралася амаль уся бальшавіцкая партыя. Да раніцы льлюцца прамовы таварышоў, якім у канцы адказвае Уладзімер Ільліч. Зусім раніцой ледзь-ледзь пачало сьвітаць, мы разыходзімся, з прыемнасьцю ўдыхаючы паветра роднага Пецярбургу. Ідзем праз Няву, якой ня бачылі ўжо столькі гадоў. Уладзімер Ільліч бадзёры і вясёлы. Для кожнага ў яго знаходзіцца добрае слова. Усіх памятае. З усімі заўтра-ж спаткаецца, пачынаючы новую працу.

Навокал бадзёрыя твары. Прыехаў правадыр. З адкрытай радасьцю, захапленьнем і каханьнем усе глядзяць на Уладзімера Ільліча і рэгіструюць гэты факт.

Уладзімер Ільліч у Расіі, у рэвалюцыйнай Расіі, пасьля доўгіх год выгнаньня. «Першая з першага раду рэвалюцый пачалася». Рэвалюцыйная Расія знашла сапраўднага правадыра. Пачынаецца новы разьдзел у гісторыі міжнароднай рэвалюцыі.

ЕМ. ЯРАСЛАЎСКІ «ЖЫЦЬЦЁ І ПРАЦА У. І. ЛЕНІНА»

Дзяляцкі падыход плюс апартуністычнае прымірэнцтва—вось кіты, на якіх трымаюцца 53 проц. выкананьня пляну

У Чашніцкім раёне шводная палітычна-гаспадарчая кампанія не праводзілася так, каб яна стварыла стымул да разгортваньня калектывізацыі. Узяць да прыкладу бульбазагатоўкі. Плян бульбазагатовак разьмеркаваны так, што сацсэктар павінен здаць 2000 тон бульбы, а індывідуальны сэктар—2511 тон у той час, калі процант калектывізацыі ледзь дасягнуў 16,4 проц. Выканана-ж бульбазагатовак сацсэктарам 86 проц. пляну, а індывідуальным сэктарам толькі 53 проц. Пры разьмеркаваньні лічбы загатоўкі бульбы паміж сэктарамі ўзяты ўраджай з 1 га ў сацсэктары 100 цэнтнераў а ў індывідуальным сэктарам—90 цэнтнераў. Аднолькавае становішча было пры вылічэньні патрэбнасьці бульбы на насеньне: індывідуальнаму сэктару вызначана больш, чымся сацсэктару.

Вось гэтыя апартуністычныя вылічэньні стварылі такое становішча, што на сёньняшні дзень для калгасаў не хапае 1800 тон бульбы на насеньне, ня кажучы аб тым, што мы праводзім укамплектаваньне статку сацсэктару, для чаго прывозім бульбу ў раён па нарадах, у той час як індывідуальны сэктар сваю бульбу вывозіць прадаваць на рынак.

Амаль такое-ж становішча і з загатоўкамі грубых кармоў. Апартуністы імкнуцца паказаць, што яны маюць слушнасьць. Есьць многа прыкладаў, калі пляны веснавой сяўбы спушчаліся да сельсаветаў, прычым ні слова не сказана аб дачы кулацка-заможным гаспадаркам цьвёрдых заданьняў. У пратаколах бюро райкома таксама ні слова няма пра цьвёрдыя заданьні кулаком. Гэта гаворыць за тое, што раён ня бачыць кулака, які вядзе ўпартую барацьбу супроць мерапрыемстваў партыі і ўлады на вёсцы.

Калі на бюро райкому было ўзьнята пытаньне аб тым, што Райфа ня ўжыў своечасовых мер да кулака ў спагнаньні выплат, дык большасьць членаў бюро за выключэньнем двух членаў выступілі і прагаласавалі супроць гэтага пытаньня. Калі-ж падыйшлі да выкананьня грашовых абавязкаў сацсэктарам, які праўду сказаць, даў малы процант выкананьня, дык завастрылі так увагу, што хацелі нават аддаць пад суд сацсэктар..

Такім яўна апартуністычным ўчынкам трэба даць рашучы адпор. Дзяляцкі падыход да сацыялістычнага сэктару і апартуністычнае прымірэнцтва ў дачыненьні да кулака трэба выкарчаваць з карэньнем.

Ж. К.

Аб праверцы падрыхтоўкі да веснавой пасеўнай кампаніі

Пастанова аб'яднанага пленуму ЦК і ЦКК КП(б)Б

ад 10—12 красавіка 1931 г.

1. Заслухаўшы даклад т. Рачыцкага аб ходзе калектывізацыі і становішчы падрыхтоўкі да веснавой пасеўнай кампаніі, аб'яднаны пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б прызнае сучасныя тэмпы калектывізацыі (21,8 проц. на 5-IV—31 г. па БССР) і падрыхтоўкі да веснавой сяўбы (арганізацыя працы і перавод калгасаў на зьдзельшчыну, пасеньне, цягавая сіла, кантрактацыя) — **нездавальняючымі.**

Такім чынам, дырэктывы студзеньскага пленуму ЦК КП(б)Б аб своечасовым разгортваньні масавай падрыхтоўкі да сяўбы і ўвязцы гэтай работы з калгасным прылівам— ня выкананы. **Фактычна ні калгасы, ні тым больш індывідуальны сэктар сельскай гаспадаркі да сяўбы не падрыхтаваны.**

2. Побач з раёнамі, якія разгарнулі сапраўдную бальшавіцкую работу па арганізацыі калгаснага прыліву (па 17 раёнах калектывізавана звыш 30 проц. гаспадарак, у тым ліку па Лепельскім—51,5 проц., Клімавіцкім—51,1 проц., Крычаўскім—41,6 проц.), маюцца раёны, якія ганебна адстаюць па калектывізацыі (Гарадоцкі—7,8 процантаў, Гомельскі—9,7 процантаў, Рэчыцкі—11 процантаў, Межанскі—11,3 проц., Бабруйскі—12,5 проц.). Пленум лічыць **зусім недапушчальным адставаньне ў галіне калектывізацыі** раду гарадзкіх раёнаў (Гомельскі, Рэчыцкі, Барысаўскі, Бабруйскі, Віцебскі), процант калектывізацыі ў якіх значна ніжэй сярэдня-рэспубліканскага. Таксама ў большасьці раёнаў дзейнасьці МТС тэмпы калектывізацыі яўна нездавальняючыя (у сярэднім—23,9 проц. па 30 раёнах дзейнасьці МТС). Гэта сьведчыць аб тым, што партарганізацыі гэтых раёнаў не скарысталі МТС, як магутны сродак для разгортваньня калгаснага будаўніцтва.

3. Важнейшымі прычынамі, такога становішча тэмпаў калектывізацыі і падрыхтоўкі да веснавой пасеўнай кампаніі зьяўляюцца наступныя:

а) Ня былі прыняты своечасова неабходныя меры да разгортваньня масавай работы сярод бядняцка-серадняцкіх гаспадарак па арганізацыі калгаснага прыліву, а таксама недастаткова рашуча выконваліся дырэктывы ЦК аб шчыльнай увязцы працы па калектывізацыі з правядзеньнем усіх чарговых гаспадарча-палітычных кампаній. Пасьля ліквідацыі перагібаў мінулага году ў калгасным руху ў цэлым радзе раёнаў **замест арганізацыі калгаснага прыліву**, панавала, а ў некаторых раёнах і цяпер пануе права-апартуністычная стаўка на самацёк.

б) У радзе раёнаў не зразумелі важнасьці напружаных тэмпаў сацыялістычнай рэканструкцыі сельскае гаспадаркі, што знайшло сваё адлюстраваньне ў імкненьні гэтых раёнаў паменшыць пляны пасеўнай кампаніі. Замест мабілізацыі мас на разгортваньне падрыхтоўчай работы да веснавой сяўбы, мелі і яшчэ маюць месца права-апартуністычныя — дэмабілізацыйныя настроі ў адносінах выкананьня задач веснавой пасеўнай кампаніі 1931 году.

в) Партарганізацыі не паставілі на належную вышыню і ў цэнтры ўвагі масавую работу сярод беднаты, серадн якоў і калгасьнікаў. Пастановы сьнежаньскага пленуму ЦК УсеКП(б) і студзеньскага пленуму ЦК КП(б)Б і асабліва пастановы VI зьезду саветаў, дэкрэт аб кантрактацыі і аб адзіным сельск.-гасп. падатку да гэтага часу не растлумачаны шырокім масам бядняцка-серадняцкага сялянства і калгасьнікам. Замест настойлівай і цярплівай растлумачальнай работы і канкрэтнага растлумачэньня задач партыі, яе важнейшых мерапрыемстваў існуюць шматлікія **выпадкі камандваньня і голага адміністраваньня** ў адносінах да бядняцка-серадняцкіх мас.

г) Прарывы ў падрыхтоўцы веснавой сяўбы зьяўляюцца і вынікам таго, што цэнтральныя ўстановы не змаглі паставіць сыстэматычнага апэрацыйнага кіраўніцтва, праверкі выкананьня сваіх дырэктыў і дапамогі раёнам. Раёны ня здолелі забясьпечыць перагрупоўкі сваіх сіл, перабудовы свайго апарату і замест дзелавой і канкрэтнай дапамогі ячэйкам і сельсаветам, шмат засядаюць, пішуць і прымаюць доўгія нікому непатрэбныя рэзолюцыі.

д) Змаганьне партыі за сапраўды бальшавіцкія тэмпы калектывізацыі, выкананьне загатовак, падрыхтоўка да веснавой сяўбы і кантрактацыя выклікае асабліва жорсткае супраціўленьне кулацтва і значна абвастрыла клясавую барацьбу на вёсцы. Між тым рад раёнаў не вядзе сыстэматычнай і ўпартай барацьбы з кулаком і яго агентурай, або зусім не знаходзіць кулака. Некаторыя раёны аказаліся няздольнымі выкрыць манэўр кулака, мабілізаваць масы для таго, каб зламаць яго супраціўленьне і забясьпечыць баявыя тэмпы калектывізацыі і падрыхтоўкі да веснавой сяўбы.

е) Важнейшай прычынай прарываў як у галіне калектывізацыі, так і ў падрыхтоўцы да веснавой сяўбы зьяўляецца зусім недастатковая ўвага, а ў цэлым радзе месц простае ігнараваньне аднаасобнага сэктару сельскай гаспадаркі.

Аб'яднаны пленум ЦК і ЦКК папярэджвае ўсе партарганізацыі, што маючыяся прарывы ў галіне разгортваньня калектывізацыі, падрыхтоўкі да веснавой сяўбы і кантрактацыі, паставілі пад пагрозу зрыву выкананьне плянаў веснавой пасеўнай кампаніі і выкананьне ўзятых тэмпаў калектывізацыі. Пленум зьвяртае ўвагу ўсіх партарганізацый, рабочых. калгасьнікаў, беднякоў і серадн якоў—аднаасобнікаў, усіх савецкіх, гаспадарчых, каапэрацыйных, камсамольскіх і грамадзкіх арганізацый на тое, што ў галіне калектывізацыі і падрыхтоўкі да сяўбы БССР адстае ў параўнаньні з радам іншых рэспублік і абласьцей.

II

Пленум ЦК і ЦКК КП(б)Б прапануе ўсім партарганізацыям на працягу бліжэйшых дзён рашуча перабудаваць усю работу па падрыхтоўцы да веснавой сяўбы і забясьпечыць разгортваньне сапраўды бальшавіцкіх тэмпаў падрыхтоўкі на аснове выкананьня пастаноў VI-га Ўсесаюзнага зьезду саветаў і апошняга ліста ЦК УсеКП(б).

З прычыны зацяжкі вясны і ў зьвязку з гэтым скарачэньня тэрмінаў засеву, работа па падрыхтоўцы сяўбы павінна праводзіцца асабліва ўдарным парадкам.

Неабходна ўсю асноўную ўвагу партыйнай арганізацыі сканцэнтраваць на павышэньне тэмпаў калектывізацыі і, асабліва ў адстаючых раёнах на поўнае выкананьне ў вызначаны тэрмін плянаў кантрактацыі, пераход на зьдзельшчыну ў калгасах і саўгасах, на стварэньне насенных і кармавых фондаў, на падрыхтоўку цягавай сілы, і на ліквідацыю абязьлічкі ў скарыстаньні трактараў і конскай цягавай сілы. Пленум прапануе ўсім партарганізацыям правесьці шырокую праверку падрыхтаванасьці да сяўбы калгасаў, саўгасаў, МТС і аднаасобнага сэктару, арганізоўваючы ў гэтых мэтах пробныя выезды ў поле, разгарнуць сацспаборніцтва і ўдарніцтва вакол выкананьня задач падрыхтоўкі сяўбы, скончыць падрыхтоўку збруі, інвэнтару і харчовых рэзэрваў.

1. Важнейшай задачай партыйных арганізацый зьяўляецца разгортваньне далейшай бязьлітаснай барацьбы з праваапартуністычнай недаацэнкай неабходнасьці напружаных тэмпаў калектывізацыі і выкананьня праграмы веснавой сяўбы. Партарганізацыі павінны шырока разгарнуць масавую растлумачальную работу сярод беднякоў і серадн якоў—аднаасобнікаў па ўцягненьні іх у калгасы. Работу па калектывізацыі ні ў якім разе не адрываць ад гаспадарчага замацаваньня арганізаваных калгасаў (абагуленьне цягавай сілы, інвэнтару, кармоў і насенных фондаў). Разам з тым, пленум зварачае ўвагу раённых арганізацый і зямельных органаў на неабходнасьць своечасовага афармленьня новых калгасаў: рэгістрацыя, адвод зямель да вясновай сяўбы і інш.

Пленум адзначае, што дырэктывы ЦК аб ачыстцы калгасаў ад кулацкіх элемэнтаў у цэлым радзе раёнаў ня выкананы і гэта праца недаацэнена і зварачвае ўвагу на неабходнасьць правядзеньня рашучай ачысткі калгасаў ад кулацкіх элемэнтаў і на разгортваньне бязьлітаснай барацьбы з безгаспадарчасьцю ў калгасах.

Пленум даручае Белкалгасцэнтру і райкомам КП(б)Б працягваць пасылку брыгад калгасьнікаў з перадавых раёнаў і калгасаў у адстаючыя па калектывізацыі раёны для садзейнасьці разгортваньню калгаснага руху і перанясеньня лепшага вопыту на ўсе раёны і калгасы, і абавязвае не пазьней 15-га красавіка выканаць дырэктыву аб перакідцы «25-тысячнікаў» на калгасную работу.

2. Пляны загатовак насеньня ня выкананы. Асабліва марудымі тэмпамі праходзяць загатоўкі насеньня кармавых траў. Раённыя арганізацыі не зварачваюць належнае ўвагі на абагульваньне насеньня новых калгасаў і на мабілізацыю ўнутраных рэсурсаў. Усё гэта стварае пагрозу зрыву плянаў пасеву. Трэба разгарнуць самую бязьлітасную барацьбу з утрыманчымі настроямі ў адносінах насеньня. Пасевы павінны ў першую чаргу быць забясьпечаны за лік мабілізаваных насенных рэсурсаў унутры раёнаў.

Наркамзему, Наркамснабу і Белкалгасцэнтру да 1 мая скончыць перакідку насеннага матар'ялу ў вызначаныя па пляне раёны.

3. У сувязі з рашаючым значэньнем, якое мае падрыхтоўка цягавай сілы да веснавой сяўбы, пленум прапануе ўсім раённым арганізацыям і цэнтральным установам па-бальшавіцку ўзяцца за падрыхтоўку цягавай сілы і за стварэньне кармавых фондаў на час веснавых работ, вядучы рашучую барацьбу з усялякімі праявамі недаацэнкі гэтай важнейшай справы. Пленум лічыць мэтазгодным арганізаваць конскія калёны ў раёнах да веснавой сяўбы за лік транспарту, дзяржаўных і каапэрацыйных установаў і даручае Наркамзему, Белкалгасцэнтру і раённым арганізацыям ужыць усе практычныя захады да ажыцьцяўленьня гэтага мерапрыемства.

4. Перавод калгасаў на зьдзельшчыну праводзіцца марудымі тэмпамі. Белкалгасцэнтр і раённыя арганізацыі ня ўжылі ўсіх неабходных мер да таго, каб пастановы VI Усесаюзнага зьезду саветаў былі абгавораны ва ўсіх калгасах, каб былі ўнесены зьмены ў п. п. 14-15 статуту с.-г. арцеляй, распрацаваны і прыняты калгасьнікамі нормы выпрацоўкі і расцэнкі работ у працаднёх.

Выходзячы з гэтага пленум прызнае работу Калгасцэнтру па пераводзе калгасаў на зьдзельшчыну нездавальняючай.

Пленум ЦК і ЦКК прапануе ўсім партарганізацыям, Белкалгасцэнтру і Трактарацэнтру забясьпечыць хутчэйшы перавод усіх калгасаў і МТС на зьдзельшчыну з улікам работы ў працаднёх, дапамагчы калгасам правільна арганізаваць працу (брыгады) і мэтазгодна расставіць усе сілы, шырока растлумачыўшы масам калгасьнікаў асноўны прынцып размеркаваньня калгаснага даходу—«хто больш і лепш працуе, той больш атрымае».

На сходах усіх сельскіх і калгасных ячэек да першага мая паставіць і канкрэтна абгаварыць пытаньні аб пераходзе калгасаў на зьдзельшчыну і аб арганізацыі працы ў калгасах, згодна палажэньняў VI зьезду саветаў. Калгасцэнтр павінен узмацніць выданьне брашур і лістоў, папулярнай літаратуры, прысьвечанай практычнаму ажыцьцяўленьню пастановы пленуму аб увядзеньні зьдзельшчыны і ўзмацненьні дысцыпліны працы ў калгасах.

Пленум даручае Калгасцэнтру прыняць рашучыя захады па спэцыялізацыі калгасаў.

Пленум даручае Наркамзему, Саўгасаб'яднаньням і Белкаапсаюзу перавесьці ў самы кароткі тэрмін усе саўгасы і прыгарадныя гаспадаркі на гаспадарчы разрахунак і зьдзельную аплату працы.

Адначасова Белкаапсаюз павінен прыняць усе меры да падрыхтоўкі прыгарадных гаспадарак да веснавой пасеўнай кампаніі, выкарыстоўваючы дапамогу профсаюзаў і іншых грамадзкіх арганізацый (дэлегацкія жаночыя сходы, добраахвотныя т-вы і інш.).

5. Пленум ЦК і ЦКК адзначае, што ў большасьці раённых арганізацый не вядзецца барацьбы з недаацэнкай значэньня кантрактацыі і праваапартуністычнай стаўкай на самацёк, што замест масавай работы вакол кантрактацыі мае месца фармальна бюракратычны падыход да справы. У выніку ўсяго гэтага выкананьне пляну кантрактацыі асабліва ў індывідуальным сэктары праходзіць зусім нездавальняюча. **Пленум прызнае работу Наркамснабу, Наркамзему, Белільнасаюзу, Белмалжывёлсаюзу і Садагародсаюзу ў галіне кантрактацыі нездавальняючай.**

Пленум ЦК і ЦКК абавязвае райкомы, РВК, Наркамснаб, Белкаапсаюз і спэцыяльныя віды с.-г. каапэрацыі не адкладна дабіцца карэннага пералому ў рабоце па кантрактацыі, весьці самую рашучую барацьбу з кулацкай агітацыяй, расхлябанасьцю, з настроямі самацёку і фармальна-бюракратычным падыходам да правядзеньня кантрактацыі. Пленум абавязвае поўнасьцю выканаць наступныя дырэктывы ЦК УсеКП(б): «Тэрмін 15 красавіка для сканчэньня кантрактацыі абожжаных і 5 мая для сканчэньня кантрактацыі ільну зьяўляецца канчатковым. Парушэньне гэтых тэрмінаў не павінна быць дапушчана ні ў якім разе». Усе партыйныя арганізацыі павінны зрабіць растлумачэньне адозвы партыі і ўраду аб кантрактацыі—магутнай зброі ў барацьбе за правядзеньне другой калгаснай бальшавіцкай вясны.

6. Пленум канстатуе, што дырэктыва студзеньскага пленуму ЦК КП(б)Б аб падрыхтоўцы індывідуальнага сэктару да веснавой сяўбы ня выканана. Пленум абавязвае райкомы, Наркамзем, раённыя арганізацыі і сельскія саветы максымальна разгарнуць арганізацыйна-масавую работу сярод індывідуальнага сэктару сельскае гаспадаркі па падрыхтоўцы да веснавой сяўбы, у корані зьнішчаючы праявы недаацэнкі ролі індывідуальнага сэктару і забясьпечыць поўнае выкананьне пляну пасеву. Пленум папярэджвае ўсе арганізацыі аб недапушчальнасьці ігнараваньня штодзеннай настойлівай работы сярод батрацтва і беднаты ў аднаасобным сэктары сельскае гаспадаркі.

7. Пленум ЦК і ЦКК абавязвае ўсе партарганізацыі шырока разгарнуць масавую работу па растлумачэньні новага закону аб с.-г. падатку. Трэба дабіцца таго, каб новы закон добра ведаў кожны калгасьнік і селянін-аднаасобнік. Усю работу па растлумачэньні і правядзеньні закону трэба выкарыстаць для павышэньня тэмпаў калектывізацыі і поўнага выяўленьня кулацкіх элемэнтаў.

8. Пленум даручае НКЗ і Саўгасаб'яднаньням забясьпечыць своечасовую падрыхтоўку да веснавой сяўбы саўгасаў асабліва сьвінагадоўчых, МТС (насеньне, фуражныя фонды, рамонт інвэнтару). У адносінах да МТС трэба забясьпечыць максымальнае выкарыстоўваньне трактараў і машын з такім разьлікам, каб пляны ворыва і сяўбы з боку МТС былі поўнасьцю выкананы.

Пленум абавязвае райкомы прыняць усе захады да забесьпячэньня будаўніцтва саўгасаў, МТС і ільназаводаў рабочай сілай і будматар'яламі.

9. З прычыны нездавальняючага становішча падрыхтоўкі сяўбы і арганізацыі калгаснага руху, пленум даручае Бюро ЦК мабілізаваць асноўны цэнтральны і раённы актыў тэрмінам з 1 мая і паслаць яго непасрэдна ў калгасы, вёскі, саўгасы і МТС для падрыхтоўкі веснавой сяўбы і дапамогі ў павышэньні тэмпаў калектывізацыі.

Пленум ЦК і ЦКК абавязвае гаркомы, райкомы, камсамол, прафсаюзы і ўсе іншыя арганізацыі ўзмацніць работу па мабілізацыі рабочых мас гораду на ўдзел у правядзеньні веснавой сяўбы і калектывізацыі. Пленум пацьвярджае пастановы Бюро ЦК аб спыненьні да сканчэньня пасеўнай кампаніі ўсялякіх нарад у раёнах і цэнтры, ня зьвязаных непасрэдна з веснавой сяўбой і разгортваньнем калектывізацыі. Разам з падрыхтоўкай да веснавой сяўбы неабходна, каб адпаведнымі органамі (НКЗ, Калгасцэнтр, Белкаапсаюз, РК КП(б)Б РВК і інш.) былі ўжо прадугледжаны і мерапрыемствы, зьвязаныя з падрыхтоўкай да ўборачнай кампаніі.

III.

Перад кожным бедняком і серадняком, яшчэ ня ўступіўшым у калгас, паўстала асноўнае пытаньне—за ці супроць калгасу. Ва ўмовах абвостранага клясавага змаганьня вакол калектывізацыі, шалёнага супраціўленьня кулацтва і барацьбы яго супроць калгасаў нельга заставацца нэйтральным.

«Бядняк і серадняк—аднаасобнік, які дапамагае кулаку весьці барацьбу супроць калгасаў і падрываць калгаснае будаўніцтва, ня можа быць названы саюзьнікам, і тым больш апораю рабочае клясы. Ён на справе саюзьнік кулака; для таго, каб стаць сапраўднай і моцнай апорай савецкай улады, перад бедняком і серадняком—аднаасобнікам адзіны шлях—шлях дапамогі калгасам, а потым і ўступленьня ў калгас» (З пастановы VI Усесаюзнага зьезду саветаў).

Гэту важнейшую пастанову VI зьезду саветаў павінен ведаць кожны бядняк, кожны серадняк. Гэта важнейшая партарганізацыя пастанова абавязвае парт'арганізацыі ўзмацніць барацьбу з праваапартуністычнай стаўкай на самацёк у калгасным будаўніцтве і адначасова змагацца з парушэньнем ленінскага прынцыпу добраахвотнасьці і імкненьнем замяніць сыстэматычную растлумачальную працу ў масах аднаасобнікаў адміністраваньнем.

Аб'яднаны пленум ЦК і ЦКК заклікае ўсю партыйную арганізацыю даць рашучы адпор супраціўленьню кулацтва, яшчэ больш узмацніць барацьбу з правым і левым апартунізмам, узмацніць тэмпы мабілізацыі мас для заваяваньня новых посьпехаў у барацьбе за сацыялістычную вёску, за ліквідацыю кулацтва як клясы на базе суцэльнай калектывізацыі.

Веснавая пасеўная кампанія 1931 году зьяўляецца генэральным экзаменам і праверкай баяздольнасьці ўсёй КП(б)Б, праверкай яе ўменьня змагацца за генэральную лінію партыі і ажыцьцяўленьне гэтай лініі на практыцы. Гэты экзамен КП(б)Б павінна вытрымаць.

Сёньня а 6 гадзіне ўвечары ў памяшканьні Гарсавету, у малай залі пасяджэньняў, рэдакцыяй газэты „Савецкая Беларусь“

склікаецца

нарада па пытаньні аб рабоце дэпутацкіх груп.

Уступнае слова робіць т. Канаплін.

ЗАПРАШАЮЦЦА: рабочыя дэпутаты Гарсавету. постбрыгады „Савецкая Беларусь“ („Акцябр“, „Бальшавік“, завод імя Варашылава, Эльвод, Дрэваапрацоўшчык і інш.), прадстаўнікі: ЦКВ ССР, ЦКК НК-РСІ, ЦСПСБ, ЦП саюзаў, Гарком КП(б)Б, Гарсавету, рэдакцый газэт—„Зьвязда“, „Рабочий“, „Чырвоная Зьмена“, „Акцябр“ і члены таварыства дзяржаўнікаў-марксыстаў.

Рэдакцыя „Савецкая Беларусь“.

ЗА бальшавіцкія ТЭМПЫ У тарфяной ПРАМЫСЛОВАСЬЦІ

Ад выкананьня пляну торфаздабычы гэтага году залежыць ажыцьцяўленьне дырэктывы ўраду „да канца пяцігодкі перавесьці ўсю прамысловасьць БССР на тарфяны апал". Даць торфаразработкам рабочую сілу, прадукты, прамтавары, матар'ял і інструмант. Ударнай работай на торфаразработках ліквідуем рэшткі шкодніцтва.

Здабыча торфу ў калгасе «Чырвоны Партызан», Самахвалавіцкага раёну.

Што тояць у сябе беларускія балоты

Тарфяныя залежы Беларусі вялізарныя. Дэталёвых і падрабязных даных аб колькасьці тарфяных балот на ўсёй тэрыторыі Беларусі няма.

Няпоўныя арыентоўныя даныя вылічаюць плошчу тарфянікаў Беларусі прыблізна ў 520.000 га, што складае каля 4,2 проц. ад усёй тэрыторыі нашай рэспублікі. Па тыпу тарфяныя балоты падзяляюцца на тры віды: мохавыя (29,6 проц.), пераходныя (36,5 пр.) і лугавыя (33,9 проц.).

Агульны запас торфа-сырца магчыма лічыць торфападсьцілачнага і торфаізаляцыйнага 1542,5 млн. куб. мтр., паліўнага 11476,7 млн. кб. мтр., усяго 12019,2 млн. куб. м.

Колькасьць торфу, як паліва, характарызуецца наступнымі сярэднімі данымі пры 25 проц. вільготнасьці—зольнасьць мохавых балот—1,5 проц., пераходных 5-8 проц. і нізінных 6-13 проц. пры цеплатворнай магутнасьці мохавых балот 3450—4100 кал., пераходных—3200—3800 кал., нізінных—2800—3500 кал.

З асобных раёнаў Беларусі найбольшымі запасамі торфа аўладаюць: **Бабруйскі**—180524 га, з запасам паліўнага торфу 4164 млн. куб. м., падсьцілачнага 349 млн. к. м.; **Менскі**—3389 млн. куб. м. паліўнага і 474,2 млн. куб. мтр., падсьцілачнага торфу, **Магілеўскі**—716 м. кб. м. паліўнага і 121,9 м. кб. м. падсьцілачнага і **Аршанскі**—636,6 м. кб. паліўнага і 162 м. кб. падсьцілачнага. Найменшая колькасьць торфапаліва і падсьцілкі пакуль выяўлена па **Мазырскім раёне** (62,6 млн. кб. м. паліўнага і 0,3 м. кб. м. падсьцілачнага)

З асобных больш буйных тарфянікаў абсьледваных да сучаснага моманту і маючых буйнае прамысловае значэньне, належыць адзначыць: **Асіноўскі** з плошчаю ў 6.000 га мохавага торфу, **Кабылянскі** масыў—7.200 га нізіннага торфу. **Судабольскі**—8.500 га пераходнага, **Абольскі**—6.000 га мохавага, **Ясенскі**—4.200 га мохавага, **Васілевіцкі**—16.000 нізіннага торфу.

Белдзяржторф, аб'ядноўваючы ўсе буйныя торфараспрацоўкі Беларусі, мае ў наступным годзе 14 буйных дзейнічаючых торфазаводаў з агульным торфаздабываньнем 316,9 тысяч тон машына-фармовачнага торфу 6 тыс. тон рэзнога торфу, адзін торфападсьцілачны завод саматужнага тыпу з вытворчасьцю да 1.000 тон шлакаванай падсьцілкі і будуемы завод ізаляцыйных пліт магутнасьцю на 100.000 кв. мтр. Апроч таго, на адным з існуючых заводаў утвараецца саматужным мэтадам выпальваньне тарфянога коксу.

Для выкананьня гэтай праграмы, Торфааб'яднаньне ў будучым годзе ўводзіць у дзейнасьць 5 новых заводаў з мэханізаваным здабываньнем торфу і 4 новых распрацоўкі рэзнога торфу.

З буйных балот ужо ў будучым годзе ўвайдуць у эксплёатацыю Кабылянскі масыў (7000 га), Судабольскі масыў (2700 га). Адначасова намечана праграмай да падрыхтоўкі 14 балот з выяўленай плошчаю тарфянікаў да 30.000 га.

Вытворчая праграма 1930-31 г. прадугледжвае загатаваньне 28 тыс. тон падсьцілкі, 3 тыс. тон цюкаванай прадукцыі і 100 тыс. кв. м. ізапліт.

Для выкананьня гэтай праграмы ў наступным годзе абсталёўваецца вопытны ізаплітны завод і мэханізаваны падсьцілачны завод з заграмічным абсталяваньнем: абодвы заводы на Абольскім масыве. Апроч таго, распрацаваны праект вялікага ізаляцыйнага заводу з вытворчасьцю ў 1.000.000 кв. мтр.

У наступным годзе намечана да пабудовы 3 новых падсьцілачных заводы і 1 ізаплітны.

Нездавальняемасьць мэталюргічных заводаў коксам Данбасу высоўвае на чаргу пытаньне выпрацоўкі тарфянага коксу, які зьяўляецца больш каштоўным матар'ялам для мэталюргіі, чым вугольны з прычыны адсутнасьці серкі. Выпуск коксу саматужна-ямным мэтадам, нерэнтабальны і немэтазгодны. У 1932 г. таму намечана пабудова каксавальнага заводу на Абольскім масыве. Намячаецца таксама пабудова і брыкэтнага заводу на Судабольскім масыве ў 1932 г. для здавальненьня патрэб гарадоў. Цяжкасьць спальваньня торфу ў хатніх топках выклікае неабходнасьць пераапрацоўкі торфу ў брыкэты прыгодныя для транспартаваньня і хаваньня.

Адзначаная спрыяючая пэрспэктыва сыравіннай базы для хэмічнай прамысловасьці настойліва патрабуе ў бліжэйшыя часы скарыстаньня яе для папяровай і цэлюлёзнай прамысловасьці.

Побач з адзначаным, маецца неабходнасьць ажыцьцёвіць коксаваньне торфу са скарыстаньнем газаў для шкляной прамысловасьці, для чаго неабходна прыступіць да складаньня праекту каксавальнага і брыкэтнага заводаў для патрэб мэталюргіі і для забясьпечаньня гарадоў палівам.

Т.

На торфараспрацоўках каля ст. Міхановічы.

Ва ўсеўзброеньні сустрэць тарфяны сэзон

Улічваючы значна ўзрастаючыя патрэбнасьці прамысловасьці, культурна-бытавых устаноў і сельскай гаспадаркі ў паліве, перад БССР высоўваецца вялізарнейшая задача аб замене драўнянага і вугальнага паліва—торфам.

Паводле матар'ялаў НКЗ БССР натуральныя запасы паліва ў Савецкай Беларусі лічацца: драўніны 257 млн. куб. мэтр. і 11 мільярдаў 500 тыс. кубамэтраў прыблізна выяўленага торфу. Інакш кажучы, запасы торфу ў шмат разоў перавышаюць запасы драўніны ў БССР.

Торф да гэтага часу ў БССР скарыстоўваецца яшчэ слаба і адносная вага яго ў паліўным балянсе Беларускай рэспублікі не перавышае 3,3 проц.

Тарфяныя залежы БССР вялізарныя і да сучаснага моманту яны вельмі мала вывучаны і дасьледваны. Таму ЦК КП(б)Б у сваёй пастанове адзначае: «Наяўнасьць у радох партыйнай арганізацыі... недаацэнкі народна-гаспадарчага значэньня торфу для забесьпячэньня індустрыялізацыі БССР; да гэтага часу яшчэ ня здолелі забясьпечыць бальшавіцкае разгортваньне рашаючага для Беларусі віду паліва і прамысловай сыравіны—торфу. Фонды торфу БССР, структура торфу ў розных раёнах ня вывучаны, няма таксама неабходнай увязкі паміж геаграфічным разьмяшчэньнем прамысловасьці і тарфянымі заводамі».

І далей у пастанове ЦК КП(б)Б гаворыцца, што:

«Тэмпы разьвіцьця здабываньня і перапрацоўкі торфу адстаюць ад патрэбнасьцяй у торфе і яго прадукцыі. Шкодніцтва ў тарфяной прамысловасьці было накіравана ў першую чаргу на згортваньне разьведвацельных работ, замаруджаньне тэмпаў росту здабываньня торфу, мэханізацыі здабываньня і транспартыроўкі торфу; шкоднікі таксама садзейнічалі выбару найбольш адлеглых ад прадпрыемства вучасткаў для распрацоўкі торфу, пры наяўнасьці больш блізкіх да прадпрыемства вучасткаў».

У выніку гэтага мы маем зусім нізкі рост па забесьпячэньні патрэб сацыялістычнай прамысловасьці БССР тарфяным палівам.

5 мая ў БССР павінен пачацца сэзон торфаздабываньня. Здавалася-б, што лічаныя дні да пачатку тарфянога сэзону Белторфаб'яднаньне і яго прадпрыемствы на мясцох павінны па баявому скарыстаць на падрыхтоўку да таго, каб стварыць спрыяючыя ўмовы і забясьпечыць нармальную работу на дыходзячаму сэзону па здабываньні торфу.

Але, ня гледзячы на гэта, падрыхтоўка да тарфянога сэзону 1931 г. зьяўляецца далёка нявыстарчальнай. Белторф яшчэ і да гэтага часу не падрыхтоўваўся для спатканьня тарфянікоў. Такія тэмпы, якія зараз існуюць у Белторфе, ставяць выкананьне пляну здабываньня торфу пад рэальную пагрозу зрыву.

Наркампрацы яшчэ і да гэтага часу марудзіць з падрыхтоўкай рабочай сілы для тарфяной прамысловасьці. Раённыя інспэктары працы не надаюць выстарчальнай ўвагі вярбоўцы тарфянікоў. Яны спасылаюцца на тое, што ў першую чаргу трэба забясьпечыць рабсілай Донбас, а потым тарфяныя заводы.

Дрэнна адбіваецца на рабоце торфараспрацовак і тое, што каапэрацыйныя і мясцовыя арганізацыі недастаткова ўдзяляюць увагі да забесьпячэньня рабочых тарфянікоў прадуктамі харчаваньня.

Напрыклад, рабочыя на торфазаводзе «Ленінскі Шлях» і «Новая Беларусь» (Быхаў), на Віцебскім торфазаводзе «Дымаўшчына», Механовіцкім торфазаводзе зусім не забясьпечаны прадуктамі харчаваньня. Завод «Ленінскі Шлях» знаходзіцца ў 18 кілм. ад раённага цэнтру і калі зараз ён ня будзе забясьпечан прадуктамі, то як пачнецца разводзьдзе да яго нельга будзе пад'ехаць і рабочыя застануцца без прадуктаў.

Побач з недахопамі ў рабоце Белторфаб'яднаньня і торфазаводаў, наглядаецца таксама і недаацэнка задачы і работы тарфяной прамысловасьці з боку раённых партыйных, гаспадарчых і савецкіх арганізацый. Гэтая недаацэнка выражаецца перш за ўсё ў слабым кіраўніцтве і дапамозе праводзеньню падрыхтоўчых будаўнічых работ на торфазаводах. Напрыклад, на заводзе «Шлях Сацыялізму» (Добруш), адным з буйнейшых тарфяных заводаў у БССР, які павінен поўнасьцю забясьпечваць палівам Добрушскую папяровую фабрыку «Герой Працы», транспарт ад тарфяных распрацовак да папяровай фабрыкі ня быў наладжаны, у выніку чаго з 1927 да 1930 г. увесь загатоўлены торф ня вывозіўся на фабрыку, дзякуючы чаму фабрыка «Герой Працы», пачынаючы з студзеня м-ца 1931 году, працавала з вялікімі перабоямі і некалькі разоў зусім спынялася.

Перабоі на папяровай фабрыцы цягнуць за сабой надзвычайна вялікія страты толькі таму, што торф, які знаходзіўся пад бокам фабрыкі, не падвозіўся на працягу некалькіх год.

Для таго, каб поўнасьцю выканаць прамфінплян тарфяной прамысловасьці, Белторфаб'яднаньню, а таксама і кіраўніцтву заводамі неабходна забясьпечыць на тарфазаводах правільную арганізацыю вытворчых працэсаў, вызначыць сапраўдныя нормы рацыянальнага скарыстаньня абсталяваньня і правільна расстанавіць рабочую сілу.

Неабходна таксама прыняць самыя рашучыя меры да мэханізацыі вывазкі торфу шляхам пабудовы пад'язных пуцей, вузкакалеек, а таксама забясьпечыць торфараспрацоўкі аўтатрактарным транспартам. Неабходна рашуча спыніць разбазарваньне тарфяных масываў, забясьпечыць поўнае і рацыянальнае скарыстаньне распрацоўваемых балот.

Таму ЦК КП(б)Б прапанавала «Белторфаб'яднаньню безадкладна перабудаваць сваю работу і работу заводаў па ліквідацыі прарываў да сэзону 1931 году з тым, каб усе неабходныя мерапрыемствы, як-та: падрыхтоўка балот, скончэньне будаўніцтва, мантаж машын, вывазка торфу і інш. поўнасьцю былі скончаны ў вызначаны тэрмін».

Гэта важнейшая дырэктыва партыі павінна быць выканана поўнасьцю і ў тэрмін.

Эканоміць апал!

Менская вадаправодна-электрычная станцыя (Эльвод) скарыстоўвае для апалу амаль выключна торф і зусім у нязначнай колькасьці дровы. Эльвод выкарыстоўвае ў год да 90.000 тон торфу.

Аднак, гэтай колькасьці торфу Эльвод ня мае. Белторфаб'яднаньне па заключаным дагаворы павінна даць Эльводу 45 тысяч тон торфу. Але на сёньняшні дзень атрымана ўсяго толькі 6 тысяч тон. Адгэтуль ясна, што Эльвод торфам не забясьпечаны. Таксама дрэнна справа і з падвозам торфу для Эльводу.

Зьнішчыць гэтыя перашкоды—задача ўсіх работнікаў і ў першую чаргу гэта павінны зрабіць самі качагары ў парадку сацспаборніцтва на эканомнае скарыстаньне апалу.

А. Вясёлы.

Падрыхтаванымі сустрэць сэзон

(Гутарка з дырэктарам Белторфаб'яднаньня т. Арндам)

—5 мая павінна пачацца торфаздабываньне. Засталося да сэзону ўсяго 20 дзён. За гэтыя 20 дзён Белторфаб'яднаньне і яго прадпрыемствы на мясцох павінны баявымі тэмпамі скончыць усё неабходнае, што забясьпечвае нармальную работу сэзону.

Для таго, каб гэта работа была з посьпехам праробленa, патрабуецца з боку партыйных і прафэсыянальных арганізацый увага тарфяной прамысловасьці.

Асноўныя пытаньні для пасьпяховага разьвязаньня гэтай задачы, наступныя: 100-процантнае забесьпячэньне торфапрамысловасьці **рабсілай**, якой на 12-IV маецца: мужчын—87 проц., жанчын—41 проц. Таму для таго, каб ліквідаваць прарыў, які маецца ў гэтым пытаньні, патрабуецца максымальная чоткасьць вярбовачнага апарату Белторфу ў яго рабоце па вярбоўцы рабочай сілы для распрацовак і заводаў. Патрабуецца адпаведныя адносіны з боку органаў Наркампрацы на мясцох і райвыканкомаў, а таксама мясцовых грамадзкіх арганізацый для таго, каб набраная рабочая сіла была праверана ў сэнсе клясавага падыходу і засьмечанасьці.

Для таго, каб **ліквідаваць цякучасьць**, якая ў мінулым годзе мелася ў вялізарным разьмеры, патрабуецца з усёй настойлівасьцю правільна паставіць пытаньне культмасавага абслугоўваньня з тым, каб у гэтым годзе не паўтараліся памылкі мінулага году. Таму пытаньні культурна-бытавога парадку павінны быць пастаўлены ва ўсю шырыню Белторфам і яго прадпрыемствамі на мясцох.

Машыназабесьпячэньне

Мы маем сур'ёзную пагрозу своечасовай дастаўкі машын, бо ўся колькасьць дадаткова атрымліваемых машын павінна быць нам дастаўлена ў канцы красавіка і ў пачатку мая. Адсюль выразная пагроза своечасовай расстаноўкі гэтых машын на мясцох і мантаж іх для пуску ў дзейнасьць. Гэты прабел можа быць зжыты пры ўмове, калі мы падмацуем нашы заводы дадатковай колькасьцю неабходнага мантажнага пэрсаналу з Мэталяаб'яднаньня, а часткова і ад спажыўца. Наконт гэтага ёсьць пастанова Прэзыдыуму ВСНГБ і дагаворанасьць з Мэталяаб'яднаньнем.

Белторф-жа з свайго боку павінен прыняць усе захады, каб Саюзторф неадкладна, не прапускаючы ніводнага дня адгрузіў усё неабходнае абсталяваньне, машыны і іх часткі.

Усе ўмовы для ажыцьцяўленьня гэтай задачы падрыхтаваны. Заключаны дагаворы, даны адпаведныя неаднаразовыя інструкцыі, і ў гэтым пытаньні паслабленьні якія-б то ні былі з боку і заводаў і спажывецкіх таварыстваў ня могуць быць цярпімы.

Пры гэткім падыходзе да торфаздабываньня, мы зможам выканаць намечаны намі прамфінплян і, у парадку сустрэчных прамфінпляпаў, мы павінны наверстаць упушчанае ў мінулым годзе.

У паход за зьдзельшчыну

СУСТРЭНЕМ 1-ае МАЯ

ўвядзеньнем зьдзельшчыны ва ўсіх саўгасах, калгасах і МТС

„Пленум ЦК і ЦКК прапануе ўсім партарганізацыям, Белкалгасцэнтру і Трактарацэнтру забясьпечыць хутчэйшы перавод усіх калгасаў і МТС на зьдзельшчыну з улікам работы ў працаднёх, дапамагчы калгасам правільна арганізаваць працу (брыгады) і мэтазгодна расставіць усе сілы, шырока растлумачыўшы масам калгасьнікаў асноўны прынцып разьмеркаваньня калгаснага даходу—„хто больш і лепш працуе, той больш атрымае" (з пастановы красавіцкага пленуму ЦК і ЦКК КП(б)Б)

Калгасы Жлобінскага Раёну

ўключыліся ў паход за зьдзельшчыну

Жлобін. (Наш спэц. карэспандэнт). Калгасы Жлобінскага раёну ўключыліся ў паход за зьдзельшчыну.

Пытаньне аб паходзе за зьдзельшчыну абгаворана на раённай нарадзе старшынь калгасаў, якая выклікае на ўвядзеньне зьдзельшчыны калгасы **Рагачоўскага, Аршанскага, Магілеўскага, Бабруйскага, Гомельскага, Ельскага, Слуцкага і Клімавіцкага раёнаў.**

Нарада старшынь калгасаў пастанавіла:

«Заслухаўшы даклад аб чарговых задачах калгаснага будаўніцтва і ходзе падрыхтоўкі да веснавой сяўбы і паведамленьне рэдакцыі газэты **«Савецкая Беларусь»** аб паходзе за зьдзельшчыну, раённая нарада старшынь калгасаў Жлобінскага раёну цалкам ухваляе пастановы VI зьезду Саветаў СССР аб калгасным будаўніцтве і прымае іх да няўхільнага выкананьня.

Нарада старшынь калгасаў вітае пачын рэдакцыі газэты **«Савецкая Беларусь»** па арганізацыі паходу за зьдзельшчыну, якая зьяўляецца магутным штурхачом у справе ўзмацненьня існуючых калгасаў і арганізацыі новых калгасаў.

Адным з слабых месц у калгаснай рабоце, якія кулак выкарыстоўвае ў барацьбе супроць калгасаў,—зьяўляецца сыстэма і форма аплаты працы і разьмеркаваньне ўраджаю. У шмат якіх калгасах Жлобінскага раёну праводзіцца аплата працы, разьмеркаваньне прыбытку па ядоцкім, падушным, ураўнілаўскім прынцыпе. Разьмеркаваньне прыбыткаў па ядоцкім і ўраўнілаўскім прынцыпе—на руку кулаку. З такімі прынцыпамі кожны калгас павінен зараз-жа пакончыць. Увядзеньнем зьдзельшчыны калгасы нанясуць руйнуючы ўдар па кулаку і яго антыкалгаснай агітацыі.

Выходзячы з гэтага раённая нарада старшынь калгасаў пастанаўляе:

1. Уключыцца ў паход за зьдзельшчыну, арганізаваны газэтай «Савецкая Беларусь».

2. Да 30-IV—32 г. правесьці работу ва ўсіх калгасах за зьдзельшчыну, паклаўшы ў аснову гэтай работы пастановы VI зьезду Саветаў СССР.

3. Прасіць праўленьне райкалгассаюзу забясьпечыць адпаведным кіраўніцтвам работу па пераводу працы ў калгасах на зьдзельшчыну.

4. Выклікаць на спаборніцтва па правядзеньні гэтага мерапрыемства калгасы Рагачоўскага, Аршанскага, Магілеўскага, Бабруйскага, Гомельскага, Ельскага, Слуцкага і Клімавіцкага раёнаў.

5. Прасіць рэдакцыю газэты «Савецкая Беларусь» прасачыць за выкананьнем гэтай пастановы».

Кулаку ня месца ў калгасе

У калгас імя **Баўмана, Чачэвіцкага** раёну, пралез кулак **Несьцер Рудкоўскі**. У гэтай справе Рудкоўскаму значна дапамагалі члены праўленьня калгасу, былыя заможнікі **Фрыц Штэйнберг і Лявон Сакадынец**, якія ў 1929 годзе плацілі па 140 руб. сельска-гаспадарчага падатку і мелі сталую наёмную сілу.

На працягу апошніх некалькі год гаспадарку Рудкоўскага абкладалі індывідуальным падаткам. У 1929 годзе, бачачы, што яго панаваньню прыходзіць канец, Рудкоўскі пусьціўся на хітрыкі: ён збыў сваю маемасьць, фіктыўна разьвёўся з жонкай і нейкім чынам атрымаў дакуманты, што ён бядняк і былы партызан, хоць усе добра ведаюць, што ён ніколі партызанам ня быў.

Рудкоўскі спрытна прыстасоўваецца да калгасных умоў. Ён абярнуўся ў «актывіста», зусім пераразіўся за 4-5 месяцаў, якія ён правёў у калгасе. Рудкоўскі падпарадкаваў свайму ўплыву некаторую групу несьвядомых калгасьнікаў, арганізаваўшы з іх лібы «кадр», якія яго абараняюць, лічачы яго за «добрага» кулака.

Чым далей, тым Рудкоўскі браўся ўсё вышэй. Ён пачаў уплываць і на старшыню калгасу Самусёва, які рабіў тое, што загадваў Рудкоўскі. У выніку хаўрусу старшыні калгасу з кулаком у калгасе пачаліся непарадкі: лес ня вывозіўся, падрыхтоўка да сяўбы ідзе як папала, рамонт сельска-гаспадарчых машын ня скончаны.

Усіх калгасьнікаў, якія выступаюць супроць панаваньня кулака Рудкоўскага, прасьледуюць і зацюкаюць.

Пралетарскай мятлой трэба вычысьціць з калгасу кулака Рудкоўскага і кулацкіх прыхвасьняў. Партыйныя арганізацыі Чачэвіцкага раёну павінны рашуча ўзяцца за аздараўленьне калгасу **імя Баўмана.**

Мясцовы.

Зводка

аб пераходзе калгасаў на зьдзельшчыну па становішчы на 15 красавіка 1931 г.

Назва раёнаў	Агульн. кольк. калгасаў	З іх пераведзена на зьдзельшчыну
Мазырскі	77	41
Сененскі	98	27
Чэрыкаўскі	78	35
Лк б ньскі	33	6
Глускі	56	26
Магілеўскі	99	40
Лядзянскі	37	14
Бярэзінскі	62	18
Гарадоцкі	41	7
Хоцімскі	66	30
Старобінскі	44	12
Сьвіслацкі	40	39
Расьнянскі	50	20
Аршанскі	92	31
Тураўскі	30	9
Вушацкі	60	25
Дрысенскі	52	10
Капаткевіцкі	36	10
Жлобінскі	51	12
Лельчыцкі	35	14
Вузьдзенскі	49	37
Рагачоўскі	81	42
Лёзьненскі	42	24
Высачанскі	50	29
Сіроцінскі	39	13
Лельскі	72	21
Барысаўскі	65	30
Разам	1436	522

Такім чынам, на 15-IV пераведзена на зьдзельшчыну 522 калгасы, або 36,3 проц. агульнай колькасьці калгасаў БССР. Рэшта раёнаў яшчэ ня прыслалі ніякіх вестак аб пераходзе калгасаў на зьдзельшчыну, што трэба расцэньваць як поўную адсутнасьць работы ў гэтай галіне.

Да выхаду ў поле засталіся лічаныя дні.

Усе калгасы БССР павінны неадкладна перайсьці на зьдзельшчыну.

Торфараспрацоўкі забясьпечыць рабочай сілай

На торфараспрацоўкі БССР патрабуецца ў гэтым годзе 11.603 чалавекі, але на 10 красавіка завербавана толькі 6.888 чал., або 59,3 проц.

Гэтыя лічбы гавораць аб тое, што віною такога становішча зьяўляецца **апартуністычная практыка** паасобных раёнаў у вярбоўцы рабсілы для торфараспрацовак. Ніякія спасылкі на «аб'ектыўныя» прычыны, што Наркампрацы са спазьненьнем даў кантрольныя лічбы раёнам па вярбоўцы рабсілы, ніякай падставы ня маюць, бо па сёньняшні дзень ёсьць рад раёнаў, якія яшчэ не завербавалі ніводнага рабочага.

Так, на торфазавод **«Чырвоны Кастрычнік»** павінна быць завербавана 617 рабочых наступнымі раёнамі: Лельчыцкім, Лагойскім, Барысаўскім, Чашніцкім, Лепельскім, Пухавіцкім, Грэскім і інш. Але з-за бязьдзейнасьці раённых арганізацый, гэтых раёнаў, спадзяваньня на самацёк, пакуль што не завербавана ніводнага рабочага.

У радзе раёнаў заданьне па вярбоўцы рабочых на торфараспрацоўкі ня выканана нават на палову. Да такіх раёнаў адносяцца: Талочынскі, Кохановіцкі, Дубровенскі, Расьнянскі, Сеньненскі. Гэтыя раёны павінны вербаваць рабочых для **Асінаторфу**. Але пакуль яны навербавалі ўсяго 580 рабочых замест патрэбных 2.722.

На торфазавод «Чырвоны Сьцяг» павінен завербаваць 1259 рабочых Смалявіцкі раён, а завербавана ім ўсяго 511 чалавек.

Яшчэ горш вярбоўка праходзіць у раёнах Сіроцінскім, Рэчыцкім, Чачэрскім, Церахаўскім, Бешанковіцкім, дзе завербавана ўсяго толькі 25 проц. патрэбнай колькасьці рабочых.

Такая вярбоўка рабсілы на торфараспрацоўкі ставіць пад пагрозу зрыву тарфянога сэзону.

Трэба па бальшавіцку ўзяцца за вярбоўку рабсілы, даючы адпор па **гэтым шляху** праваапартуністычнай стаўцы на самацёк.

А. В.

НАША КАНСУЛЬТАЦЫЯ да другой бальшавіцкай

Ужывайце торф на ўгнаеньне

Падняцьця ўраджайнасьці нашых палёў немагчыма дабіцца без карэннай перабудовы сельскай гаспадаркі. Гэта праблема можа быць вырашана толькі пры ўмове сацыялістычнай рэканструкцыі сельскай гаспадаркі, на базе арганізацыі буйных мэханізаваных калгасаў і саўгасаў. Ва ўмовах БССР апрача мэханізацыі працэсу апрацоўкі зямлі для падняцьця ўраджайнасьці вялізарнае значэньне мае яшчэ і ўгнаеньне.

У БССР маюцца вялізарныя запасы арганічнага ўгнаеньня, якім зьяўляецца торф; здабываньне яго ва ўмовах сацыялістычнай гаспадаркі вельмі лёгка арганізаваць.

Ва ўмовах Савецкай Беларусі мы маем або халодныя-гліністыя і суглінiстыя глебы, або сыпучыя-пясчаныя, часта сустракаюцца і падзолістыя, лясныя глебы.

Для атрыманьня высокіх ураджаеў на гэтых глебах неабходна перш-наперш уносіць арганічную матэрыю, якая паляпшае структуру глебы: цяжкія—гліністыя глебы яна робіць больш пухкімі, а сыпучыя—пясчаныя—зьвязвае.

Арганічную матэрыю мы можам даваць у глебу ў выглядзе гною, торфу, зялёнага ўгнаеньня і інш.

Але мы добра ведаем, што штогод у нас гною не хапае амаль 2/3 патрэбнай колькасьці і павялічыць яго колькасьць вельмі цяжка.

Торфу-ж, які знаходзіцца ў кожным балоце, мы можам атрымаць колькі хаця.

Торф амаль цалкам складаецца з арганічнай (якая згарае) матэрыі і, апрача таго, торф мае ў сабе попел, у якім знаходзяцца спажыўныя матэрыі для расьлін—тыя самыя, што і ў гнаі, і асабліва азот, якога торф мае ад 2 да 4 працантаў.

Такім чынам недахоп у гнаі мы лёгка можам зьнішчыць з дапамогай торфу.

Торф з лугавых балот складаецца з 85—90 проц. арганічнай матэрыі (у якой знаходзіцца да 4 працантаў азоту) і попелу 15—10 проц. Торф-жа мохавых балот мае 95—98 проц. арганічнай матэрыі (у якой каля 2 проц. азоту) і 2—5 проц. попелу.

Адсюль і ўжываньне торфу, як угнаеньня, дае вялікую карысьць асабліва пры недахопе гною.

Апрача гэтага, торф мае наступныя карысныя якасьці: а) ён захоўвае вільгаць і гэтым стварае спрыяючыя ўмовы для росту і спажывы расьлін, асабліва ў засушлівыя гады; б) торф добра паглынае вадкасьці і газы, а таму ён зьяўляецца найлепшым подсьцілам для жывёлы; пры саломеным подсьціле гэтыя каштоўныя спажыўныя матэрыі (газы і мача) гінуць дарма; в) торф і тарфяны гной, праз тое, што ён складаецца з дробных частак, добра і роўнамерна заворваецца і пры пасевах па ім поле не выглядае стракатым, як гэта бывае пры ўжываньні звычайнага гною; г) торф вельмі таннае ўгнаеньне.

Торфу на Савецкай Беларусі невычарпальныя паклады. Яго можа назапасіць кожная калгасная гаспадарка.

У якім выглядзе ўжываць торф на ўгнаеньне? Торф ужываецца на ўгнаеньне ў 4 відах:

1) вільготны, здабыты з балота, але праветраны торф. Гэта самы просты спосаб падрыхтоўкі тарфянога ўгнаеньня складаецца з наступнага: здабыты торф складаецца ў кучы і пакідаецца тут-жа на балоце, дзе ён ляжыць каля году. Яго трэба час ад часу перакопваць (пералапачваць)—перамешваць звычайнай рыдлёўкай. Узімку гэты торф вывозіцца на поле, або сенажаць, дзе раскладаецца роўнамерна на плошчы кучкамі. Торф на працягу зімы робіцца пухкім і ўвесну лёгка раскладаецца па полі і лёгка запраўляецца плугам ці бараною. Кладзецца торф, як і гной—у колькасьці 40, 60, 80 тон на га і ў той-жа час, што і звычайны гной.

Паводле даных Новазыбкаўскай дасьледчай станцыі пры ўжываньні тарфянога ўгнаеньня атрыманы наступныя ўраджаі азімага жыта:

Без угнаеньня	6,16 тон (зерня)
20 тон праветр. лугав. торфу	8,0 "
40 " " "	10,33 "
60 " " "	12,0 "
80 " " "	13,65 "
60 " торфу 20 тон гною	23,0 "

Калгас «Чырвоны Кастрычнік» (Мазыршчына) піша: «да ўгнаеньня торфам ураджай азімага жыта быў 50 пуд. на дзесяціну; у 1929 г., пасьля дзеяньня 1.200 пуд. торфу на дзесяціну, ураджай зерня азімага жыта атрымалі 115 пуд. з дзесяціны; ні на адным полі мы лепшага ўраджаю ня мелі».

Настолькі карысны торф нават пры ўжываньні яго ў чыстым выглядзе.

2) Лепш, калі гэты-ж торф, падсушаны на паветры, прапусьціць праз хлеў. У гэтым выпадку торф кладзецца на падлогу тоўстым пластам і на ім усю зіму стіць жывёла. Торф, перамешаны з гноем, вельмі каштоўны, як угнаеньне.

Нам піша адзін калгасьнік, што «ужываем на ўгнаеньне торф, прапускаючы яго праз абору. Ураджай бульбы да ўгнаеньня торфу—600 пуд., пасьля ўгнаеньня—900 пуд. з дзесяціны.

3) Самым лепшым угнаеньнем лічыцца тарфяны гной, які атрымліваецца з мохавага тарфянога подсьцілу.

Для гэтага мохавае балота асушваецца, дрэва, хмызьнякі, пні, куп'е і інш. зьнішчаюцца. Верхні пласт мохавага балота рэжуць звычайнай рыдлёўкай на цаглiны, якія тут-жа на балоце сушацца. Перад тым як іх ужываць, яны разьбіваюцца сякерай ці шчапалкай і падсьцілаюцца пад жывёлу.

Кладуць мохавы подсьціл пластом у 15—20 см. Штодзённа яго перамешваюць пад нагамі жывёлы і паступова, калі ён ужо намокне, замяняюць сьвежым пластом мохавага подсьцілу. Такім чынам атрымліваецца тарфяны гной вялікай каштоўнасьці.

Энгельгардаўская дасьледчая станцыя падае ўраджай азімага жыта (зерня):

Без угнаеньня		13,65 цнт
Тарфяны гной	40 проц. на га	24,3 "
Саломены гной		

4) Тарфяныя кампосты складаюцца з торфу і наступнай матэрыі—вапны, попелу, фасфарыту, гною і «начнога золата» (з адхожых месц). Робяцца яны так: кладуць торф у кучу шырынёю ў 1,5 мтр. і вышыню ў 1,5 мтр.; даўжыня кучы залежыць ад колькасьці патрэбнага гною: трэба кампосту больш—куча робіцца даўжэйшай, менш—карацейшай. Куча павінна мець спад на абодвы бакі, як дах. Пласт торфу праз кожныя 40—50 см. перакладаюць вапнай, ці попелам, або фасфарытам (тады бяз вапны і попелу), ці проста перакладаюць пластамі звычайнага гною (або «начным золатам»).

Кампосную кучу трэба час ад часу паліваць вадою ці гнаёвай жыжкай (праз 2—3 тыдні) і пералапачваць. Куча пры добрым доглядзе, праз год, а часам і раней, дае гатовы кампост, які ўплывае лепш, чым гной.

Калгасьнік піша—«ужываем тарфяны кампост з гноем пад азіміну; па гнаі атрымалі ўраджай 148 пуд., а па тарфяным кампосту—173 пуд. з дзесяціны».

Другі піша—«ужываем тарфяны кампост з 1923 г. і маем ўраджай—кармавых буракоў—3.000 пуд., кармовай морквы—4.000 пуд., бульбы—2.700 пуд., ячменю—120 пуд., аўсу—105 пуд., і ён кажа—уплыў торфу можна заўважыць простым вокам і на трэці год пасьля яго ўнясеньня».

Вось простыя спосабы мець угнаеньне, якое з посьпехам можа замяніць звычайны саломены гной.

Калгасы, саўгасы і будучыя калгасьнікі—беднякі і серадзякі, не марудзячы, адразу-ж з гэтага году, пачынайце ўжываць тарфяное ўгнаеньне. Ад гэтага вы будзеце мець вялікую карысьць. Гэтым вы палепшыце свой уласны дабрабыт і дапаможаце сацыялістычнаму будаўніцтву дзяржавы.

Праф. Х. Бахцееў.

Законы і пастановы ўраду БССР

Пастанова

Савету Народных Камісараў БССР

ПРА ПАЛЕПШАНЬНЕ ВЭТЭРЫНАРНАЙ СПРАВЫ

Для палепшаньня вэтэрынарна-санітарнага абслугоўваньня жывёлагадоўчых гаспадарак і ў адпаведнасьці з пастановай Савету Працы і Абароны ад 3 красавіка 1931 г. «Пра рэарганізацыю вэтэрынарнай справы ў СССР», Савет Народных Камісараў БССР **пастанаўляе:**

1. Рэарганізаваць вэтэрынарную сетку на наступных падставах:

[illegible]

Нам. Старшыні Савету Народных Камісараў БССР **К. Бэнэк.**

Кіраўнік Справ Савету Народных Камісараў і Эканамічнае Нарады БССР **С. Кандыбовіч.**

15 красавіка 1931 г. г. Менск.

Пастанова

Прэзыдыуму ЦКК КП(б)Б і Калегіі НК РСІ БССР ад 12-IV-31 г.

АБ МЕРАПРЫЕМСТВАХ ПА ЗАБЯСЬПЕЧАНЬНІ ХУТКАГА ПРАВЯДЗЕНЬНЯ ЗЬМЕН У КРЭДЫТНАЙ РЭФОРМЕ І ПЕРАВОДЗЕ ПРАДПРЫЕМСТВАЎ І ГАСПАДАРЧЫХ АРГАНІЗАЦЫЙ НА ГАСПАДАРЧЫ РАЗЬЛІК.

[illegible]

2. Абавязаць ВСНГ Беларусі і Наркамснаб ажыцьцёвіць строгі нагляд за правядзеньнем усімі гаспадарчымі органамі мерапрыемстваў, выцякаючых з пастановы СНК СССР ад 20-III—31 г. для чага вызначыць адказных асоб за правядзеньне гэтых мерапрыемстваў.

3. Абавязаць прадпрыемствы і арганізацыі заключэньне ўмоў па збыту і [illegible]

[illegible] прыемстваў на гаспадарчы разьлік, і прапанаваць паказаным установам—прыняць меры да забясьпечаньня надалей штодзеннай кансультацыі па гэтаму пытаньню.

7. Абавязаць Рай. і Гор. КК—РСІ ўстанавіць сталы нагляд за сваячасовым і поўным правядзеньнем усіх мерапрыемстваў, выцякаючых з пастановы СНК СССР ад 20-III па забясьпе- [illegible]

11. Нагляд за сваячасовым і поўным правядзеньнем пастановы СНК па лініі ЦКК—РСІ,—ускласьці на кіраўніка Фінансавай групы тав. Касьцюковіча.

12. Даручыць фінансавай групе праз 5 дзён праверыць ступень выкананьня гэтае пастановы.

Старшыня ЦКК КП(б)Б і Нарком РСІ Бел. КАЛНІН.

Ліст у рэдакцыю

Па недагляду рэдакцыі ў № 1 за 1931 г. часопісу «Комуністычнае выхаваньне» зьмешчаны артыкул З. Жылуновіча «Нацыянал-дэмакраты за «працай». У гэтым артыкуле Жылуновіч, робячы выгляд, што ён нібыта прызнае нацыянал-дэмакратычную сутнасьць сваёй канцэпцыі гісторыі рэвалюцыі па Беларусі, а таксама асуджае сваю антыпартыйную работу, якую ён праводзіў.

На самой справе Жылуновіч фактычна абараняецца рознага роду зьмякчаючымі фармуліроўкамі, накшталт: «Марксыцкага аналізу бадай няма», «недахоп бальшавіцкай пільнасьці ў аўтара гэтых радкоў» і г. д.

Жылуновіч замаскавана імкнецца давесьці нібыта камуністычная партыя Беларусі і Савецкая Ўлада «не рабілі жадных перашкод» у шкодніцкай рабоце нацыянал-дэмакратаў. Адначасова ён наводзіць паклёпы на Савецкі друк, які бязумоўна ня быў пазбаўлены памылак і якія нацыянал-дэмакраты выкарыстоўвалі як гэта выкарыстаў Жылуновіч, недагляд рэдакцыі «Комуністычнае выхаваньне».

Гэты артыкул Жылуновіча зьяўляецца замаскаваным нападам на партыю, паклёпам на яе ў мэтах рэбілітацыі самаго сябе.

Жылуновіч не абмінуў выпадку каб аднначасова ўхапіцца за пасобныя памылковыя фармулёўкі адказных членаў партыі і тым самым адвесьці ад сябе агонь бальшавіцкай самакрытыкі. Для гэтай жа мэты Жылуновіч не называючы прозьвішч часта ўжывае выразы: «паасобныя адказныя партыйцы», «паасобныя камуністы» і г. д.

Зьяўленьне гэтага шкоднага артыкулу на старонках нашага часопісу, якая вяла і будзе весьці няпрымірымую барацьбу супроць усякіх варожых пралетарыяту плыняў на культурных фронце—зьяўляецца грубай палітычнай памылкай.

13-IV-31 г.

Рэдакцыя часопісу «Камуністычнае выхаваньне».

ПА БЕЛАРУСКАЙ ССР

◆ ЧЫРВОНЫ АБОЗ ЛЕСУ Ў ЧАСЕ РЭЛІГІЙНЫХ СЬВЯТ. Калгас **«Чырвоны Барацьбіт»** Бялынецкага сельсавету, Бялынецкі раён, 6 красавіка арганізаваў чырвоны абоз з 76 фурманак па вывазцы лесаматар'ялаў для Дому Культуры. Застрэльшчыкам у арганізацыі абозу была калгасьніца-ўдарніца **тав. Цыбульская.** Калгас «XII годзьдзя Кастрычнікавай Рэвалюцыі» на агульным сходзе склаў брыгаду ў ліку 50 асоб, выключна з добраахвотнікаў. Гэта брыгада працавала першы і другі дзень вялікадня.

◆ ПА БЯЛЫНІЦКІМ РАЁНЕ ЎЖО ПАЧАЛАСЯ ПАДРЫХТОЎЧАЯ РАБОТА ДА ПРАВЯДЗЕНЬНЯ ПЕРШАМАЙСКІХ СЬВЯТ. За пэрыяд падрыхтоўкі па ўсіх буйных калгасах будуць праведзены зьлёты калгасьнікаў-ударнікаў, на гэтых зьлётах будуць падагулены вынікі падрыхтоўкі да веснавой сяўбы. Лепшыя ўдарнікі будуць прэміраваны.

Пры ўсіх хатах-чытальнях, чырвоных кутках праводзяцца адпаведныя гутаркі. Для дапамогі парт'ячэйкам і сельскім саветам будзе накіраваны раённы партактыў з такім разьлікам, каб 1 і 2 мая ахапіць усе сельсаветы і буйныя калгасы.

◆ АДНААСОБНІКІ ДАПАМАГЛІ КАЛГАСУ. Калгас «Бязбожнік» Уноўскага сельсавету, Лёзьнянскі раён, апынуўся ў вельмі цяжкім становішчы з кармамі. Да вясны не хапіла-б для жывёлы кармоў. Калгас зьвярнуўся за дапамогай да навакольных аднаасобнікаў-сялян. Суседзі чула адгукнуліся на цяжкае становішча калгасу і дапамаглі яму.

Беднякі і серадняки-аднаасобнікі, суседзі калгасу «Бязбожнік», прадалі апошняму свае лішкі кармоў, а не павезьлі на рынак прадаваць іх па спэкуляцыйных цэнах. Зараз калгас забясьпечан кармамі.

◆ ЄТАРАСЕЛЬСКАЯ СЯМІГОДКА (КОПЫСКІ РАЁН) ПА ЎДАРНАМУ ЎЗЯЛАСЯ ЗА ЛІКВІДАЦЫЮ ПРАРЫВАЎ НА ФРОНЦЕ МАБІЛІЗАЦЫІ СРОДКАЎ. Вучнямі рэалізавана 150 білетаў 5-й лётарэі ТДА-Авіяхіму, завербавана 50 укладчыкаў ашчадкасы, распаўсюджана марак сельска-гаспадарчага крэдтыу на 81 р. Вучні рэалізавалі на 1500 руб. пазыкі «Пяцігодка ў 4 гады».

◆ ГЭТЫМІ ДНЯМІ АДБЫЎСЯ АГУЛЬНЫ СХОД КАЛГАСЬНІКАЎ КАЛГАСУ «КАМІНТЭРН», НА ЯКІМ БЫЎ ЗАСЛУХАН ДАКЛАД АБ КОНТР РЭВАЛЮЦЫЙНАЙ СУТНАСЬЦІ РЭЛІГІІ І ВЯЛІКАДНЯ. Калгасьнікі аднадушна пастанавілі:

На вялікдзень выйсьці ўсім на працу. Арганізаваць пры калгасе ячэйку Т-ва СВБ, разгарнуць шырокую работу супроць рэлігіі сярод калгасьнікаў і акаляючага насельніцтва. Арганізаваць у чырвоным кутку—куток ваяўнічых бязбожнікаў. Разам з тым, калгасьнікі патрабуюць зьняцьця жалезных агарод вакол цэркваў і здачы розных мэталёвых рэчаў, якія да гэтага часу захаваны па царквох.

Тут-жа на сходзе запісалася ў ячэйку бязбожнікаў 36 калгасьнікаў.

На гэтым-жа сходзе былі абгавораны пастановы VI Усесаюзнага зьезду саветаў. Агульны сход прапанаваў праўленьню ўжыць усе захады да 100-процантнага ажыцьцяўленьня гэтых пастаноў і весьці самую рашучую барацьбу з гультаямі і прагульшчыкамі.

***

У Стара-Слабодзкім с.-с., Крупскага раёну, дзякуючы актыўнай рабоце ячэйкі КП(б)Б і сельсавету, разгарнулася калектывізацыя бядняцка-серадняцкіх гаспадарак. За час сталінскага прыліву арганізаваны 3 калгасы. Зараз у выніку шырокай папулярызацыі пастаноў VI Усесаюзнага зьезду саветаў і III Усебеларускага зьезду калгасаў—арганізавана яшчэ 4 калгасы. У в. Старая Слабодка на адкрытым сходзе ячэйкі КП(б)Б па дакладзе аб выніках VI Усесаюзнага зьезду саветаў 30 бядняцка-серадняцкіх гаспадарак падалі заявы аб уступленьні ў калгас.

Зараз з 10 вёсак Стара-Слабодзкага с-с.—у 8 ёсьць калгасы, а ў двух—ініцыятыўныя групы, з якімі праводзіцца работа па вэрбоўцы ў калгасы беднякоў і сераднякоў.

У ОЗЭТ яшчэ няма ніякага пералому

Тыраж III-й Озэт-лётарэі—30 мая 1931 году.

Паводле вестак ЦС Озэт, да гэтага часу ў БССР поўнасьцю атрымалі свае білеты толькі 23 раёны, а астатнія—толькі частку білетаў.

Ганебная справа абстаіць з інкасацыяй і накіраваньнем у Цэнтральны лётарэйны камітэт грошай.

За дасланыя ў БССР лётарэйныя білеты на суму ў 200.000 руб. заінкасавана 15.000 рублёў.

З сёнешняга дня пачынаем друкаваць лепшыя і дрэнныя аддзяленьні ОЗЭТу (больш буйныя пункты) па рэалізацыі 3-й ОЗЭТ-лётарэі.

Лепшыя:

Гэтай назвы яшчэ ніхто атрымаць ня можа.

Дрэнныя:

Віцебск—з 60.000 білетаў, якія прылічваліся паводле разьмеркаваньня, атрымана 20.000, заінкасавана—0; **Ворша**—атрымана 7.500 з 25.000, заінкасавана—0; **Барысаў**—атрымана 10.000 з 15.000, заінкасавана—0; **Горкі**—атрымана 1.500 з 5.000, заінкасавана 0; **Мазыр**—атрымана 11.000 з 25.000, заінкасавана 210 руб.; **Магілёў**—атрымана 24.000 з 35.000, заінкасавана—20 р. 20 к.; **Рагачоў**—атрымана цалкам усё разьмеркаваньне, заінкасавана 1.200 руб.; **Гомель**—атрымана амаль цалкам разьмеркаваньне, заінкасавана 1.200 руб.; **Менск.**—атрымана 80.000 з 120.000, заінкасавана 5.000 руб.

На працягу месячніка Озэт-арганізацыі павінны цалкам рэалізаваць усе білеты, заінкасаваць і адаслаць грошы ў Цэнтральны лётарэйны камітэт.

Райаддзяленьні Озэт'а павінны перайсьці на ўдарныя тэмпы работы па рэалізацыі III Озэт-лётарэі.

Мац.

Тыраж пазыкі „Пяцігодка—за 4 гады"

ТАБЛІЦА ВЫЙГРЫШАЎ

бяспроцантна-выйгрышнага выпуску

№№ сэрый	№№ аблігацый	Сума выйгр.	№№ сэрый	№№ аблігацый	Сума выйгр.
000125	1—10	200	030446	1—10	200
000915	1—10	200	030861	1—10	200
003210	1—10	200	030851	1—10	200
003936	1—10	200	031434	03	1000 1)*)
004502	1—10	200	031988	1—10	200
004579	1—10	200	032092	1—10	200
004932	1—10	200	032812	1—10	200
005238	1—10	200	032957	1—10	200
006589	1—10	200	032982	1—10	200
006998	1—10	200	033487	1—10	200
008062	1—10	200	033524	1—10	200
008131	1—10	200	033840	1—10	200
008256	1—10	200 1)	034156	1—10	200
008383	1—10	200	034350	1—10	200
008464	1—10	200	034788	1—10	200
008499	1—10	200	035522	1—10	200
009819	1—10	200	035730	1—10	200
010854	03	5000 *)	035789	1—10	200
013558	1—10	200	035852	1—10	200 2)
014545	1—10	200	036007	1—10	200
014576	1—10	200	036474	1—10	200
014864	1—10	200	037905	1—10	200
015382	1—10	200	037937	1—10	200
015860	1—10	200	039476	1—10	200
015870	1—10	200	040290	03	1000 *)
016268	1—10	200	040647	1—10	200
017339	1—10	200	040677	1—10	200
017386	1—10	200	041154	1—10	200
017671	1—10	200	041610	1—10	200
017882	08	1000 *)	042149	1—10	200
018827	1—10	200	042562	02	1000 *)
018540	1—10	200	043119	1—10	200 1)
019870	1—10	200	043600	1—10	200
021579	1—10	200	043697	1—10	200 2)
021689	05	1000 *)	043956	1—10	200
021709	1—10	200	044772	1—10	200
023683	1—10	200	044806	1—10	200
023729	1—10	200 2)	045263	1—10	200
025427	1—10	200	045552	1—10	200
025501	1—10	200	045801	1—10	200
025795	1—10	200	046882	02	1000 *)
025909	1—10	200	047563	1—10	200
026883	1—10	200	048138	1—10	200
027092	1—10	200	048472	1—10	200
027215	1—10	200	049144	1—10	200
027785	1—10	200	050549	1—10	200
027801	1—10	200	050862	1—10	200
027980	1—10	200	051233	1—10	200
028019	1—10	200	051310	1—10	200
028054	1—10	200 2)			

Працяг табліцы ў наступным нумары газ. „Савецкая Беларусь".

1) Па гэтай аблігацыі выйгрыш выплачваецца толькі па пазыцы „Пяцігодка—за чатыры гады".

2) Па гэтай аблігацыі выйгрыш выплачваецца толькі па трэцяй пазыцы індустрыялізацыі.

*) Усе іншыя аблігацыі гэтай сэрыі выйгрываюць па 200 руб. кожны нумар.

Ліквідаваць прарыў

У **Бабруйску** маецца значны прарыў ў выкананьні кантрольных лічбаў па рэалізацыі пазыкі «Пяцігодка ў чатыры гады», па ліквідацыі нядоімак з прыватнага сэктару, як па розных простых падатках, так і па аднаразовым зборы.

Камісіі садзейнічаньня дзяржкрэдыту і ашчадсправе па раду прадпрыемстваў і ўстаноў бязьдзейнічаюць, няма ніякай зацікаўленасьці ў справе рэалізацыі пазыкі «Пяцігодка ў чатыры гады», мабілізацыі сродкаў, уцягненьні ўкладчыкаў у касы ашчаднасьці, пераход на безнаяўныя разьлікі і г. д. Гэтыя адносіны зьяўляюцца праваапартуністычным спадзяваньнем на самацёк, па якім трэба моцна ўдарыць.

Фінчастцы Гарсавету патрэбна ўзяць больш ударныя тэмпы па канчатковай ліквідацыі нядоімак і мабілізаваць сэкцыі Гарсавету, якія яшчэ недастаткова разгарнулі сваю работу па ліквідацыі прарываў.

АПАВЯШЧЭНЬНІ

16 красавіка, а 1 гадзіне дню ў Культпропе ЦК адбудзецца пасяджаньне камісіі па партасьвеце пры Мэтодбюро ЦК.

Выклікаюцца т. т. Голад, Гурэвіч Ц., Яцкевіч, Улазаў, Макоўскі і Немец.

Сьпіс таварышоў, вылучаных Менскім Гаркомам КП(б)Б у дапамогу пар'ячэйкам на правядзеньне справаздачна-перавыбарчай кампаніі радкалегій насьценгазэт і шматтыражак:

Карачун (Зьвязда) да Чыгункі, Палічанскі—Рабселькор, да зав. Ударнік, Бер—(Акцябрь) да Абутковай ф-кі, Маўшовіч (Акцябр) да Кустпрамсаюза, Александровіч (БелАПП) зав. Комунар, Новікаў (Зьвязда) зав. Варашылава, Маркаў (Сав. Белар.)—да ф. Камунарка, Авруцін (Акцярб) да ф. Акцябр, Паўлоўскі—(БелТАСС)—да др. імя Сталіна, Рагазінкава (Бел. раб. і сялянка)—да ф. Рымароў, Левін (Сав. Белар.) да Хлебазаводу, Анісаў (Чырв. Зьмена) да Шчотачнай ф-кі, Ізох (Сав. Белар.)—да Шчацінай ф-кі, Парфэнюк (Сав. Бел.) да Эльводу, Дамесік (Акцябр) да Менбуду, Шлямберг (Акцябр) да Сампрамсаюза, Фрыдман (Акцябр), да Белдзяржбуду, Бенгіна завод ДА, Гольцварц (Сав. Бел.) ф-ка Беларуска, Толсьцік (Сав. Бел.) да Скарняжнай ф-кі, Крывоносаў (Хэм. Інстытут) Калбасная ф-ка, Філіпенак (Мед. інст.) да Лямпавай ф-кі, Леоненка (Зьвязда) ф-ка імя Крупскай, Шапіра (Сав. Раб. і Сял.) да Чырв. Тэкстыльшч., Грыншман (Акцябр) да Хэмфармазаводу, Лебедзеў (Юнгер Арбейтэр) ф-кі імя 8-га сакавіка, Шпіцэр (Юнгер Арбейтэр) да зав. Пролетары, Розніна (Юнгер Арбейтэр) да Шпалернай ф-кі, Янскі (БелТАСС) Хладбойні.

Вышэйпаказаным т.т. прапануецца зьявіцца на інструкцыйную нараду, якая адбудзецца 18-га красавіка а 7 гадз. увечары ў памяшканьні Гаркому КП(б)Б.

Загадчык культпропу Менгаркому КП(б) **Куліпенка.**

Адказны рэдактар П. ШАСТАКОЎ.

ТЭАТР-КІНО

З ПАНЯДЗЕЛКА 13-га КРАСАВІКА

Кіно-тэатр „Культура"	**Старац Васіль Гразноў** Хроніка № 13. Пач.: 7 г., 8 г. 45 хв. і 10 г. 30 хв. Каса—з 5 гадз.
„Чырвоная Зорка"	**ДЗЬВЕ СІЛЫ** Гукавы фільм ПОШТА. Пачатак а 7 г., 8 г. 45 хв. і 10 г. 30 хв. Каса адч. з 5 г.
Кіно ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ	2-гі тыдзень. Гістарычны фільм ЛЕДЗЯНЫ ДОМ. 2-гі тыдзень. Пач. 1 сэансу а 6 гадз. Каса адч. з 4 г.
Кіно „ПРАЛЕТАРЫ"	2 фільма ў 1 сэанс. Пат і Паташон у лепшай камэдыі 1. Пачатак кар'еры у 7 частк. 2. Замежны паход у 2-х частк. Пач. 1 сэансу а 6 гадз. Каса адч. з 4 гадз.
Кіно „Юны Піянэр"	Кіно-п'еса ПАКІНУТЫ ВОСТРАЎ у 6 частк. Звыш программы хіно-хроніка № 16. Пачат. сэансу а 1 г. дню. Каса адч. з 11 г. 30 хв.

Да ведама ўстаноў і падпішчыкаў на беларускія часопісі „Чырвоная Беларусь", „Маладняк", „Узвышша", „Камуністычнае выхаваньне", „Полымя", „Завочны Камвузавец", „Ленінская вучоба" і на творы Леніна

У сувязі з ліквідацыяй аддзелу падпіскі Белдзяржвыдавецтва з **10-га красавіка**, уся падпіска на гэтыя часопісы **прымаецца выключна поштай, лістаносцамі і асобамі ўпаўнаважанымі поштай** для прыёму падпіскі

Таксама ўсялякія скаргі на неатрыманьне часопісаў павінны накіроўвацца **выключна паштовым к-рам і агенцтвам.**

БЕЛДЗЯРЖВЫДАВЕЦТВА.

Даводзіцца да ведама ўсіх таварышоў,

якія залічаны на ПЭДФАК БДУ

ў веснавы набор

і не зьявіліся к 10-IV НА ЗАНЯТКІ, што ў выпадку іх няяўкі да 20-IV-31 г., яны будуць ВЫКЛЮЧАНЫ з ліку студэнтаў і на іх месца будуць залічаны кандыдаты.

Абавязковая пастанова

Менскага Гарадзкога Савету

Гор. Менск. № 10. 13 красавіка 1931 г.

аб забароне зьяўляцца на вуліцах і грамадзкіх мясцох у п'яным відзе

Менскі Гарадзкі Савет для папярэджаньня выпадкаў хуліганства, буйнства і іншых азорстваў парушаючых грамадзкі парадак і супакой, як на вуліцах і мясцох агульнага карыстаньня ў гор. Менску так і на тэрыторыі сельскіх саветаў далучаных да гор. Менску пастанаўляе:

1. Забараніць зьяўленьне на вуліцах і ў грамадзкіх мясцох у стане відавочнага ап'яненьня.

УВАГА: Асобы, якія зьяўляюцца на вуліцах і ў грамадзкіх мясцох у п'яным выглядзе, дастаўляюцца ў міліцыю, дзе і затрымліваюцца да выцьвярозваньня.

2. Нагляд за выкананьнем гэтай абавязковай пастановы ўскладаецца на міліцыю і сельскія саветы.

3. Вінаватыя ў парушэньні гэтай абавязковай пастановы падлягаюць адказнасьці ў адміністрацыйным парадку ў гор. Менску штрафу да 100 р., альбо прымусовым працам да 15 дзён, а ў сельскай мясцовасьці—штрафу да 10 р., альбо прымусовым працам да 2 дзён.

4. Гэта абавязковая пастанова ўваходзіць у сілу праз 7 дзён з дню апублікаваньня.

Нам. Старшыні Гарсавету Каранеўскі.

Сакратар Шаўкавец.

Да ведама кліентаў

УСЕБЕЛАРУСКАЙ КАНТОРЫ ДЗЯРЖБАНКУ

І МЕНСКАГА ГАРАДЗКОГА АДДЗЯЛЕНЬНЯ.

I. Пачынаючы з 15 красавіка г. г. спыняецца прыём да аплаты рахункаў даручэньняў і чэкаў на сумы да 50 руб., прычым разрахункі на гэтыя сумы між аднагароднімі кліентамі ўтвараюцца наяўнымі.

Рахункі на інагароднюю кліентуру ў суме да 50 руб. могуць быць прыняты толькі да 28 красавіка, пасьля гэтага тэрміну парадкам, выкладзеным у інструкцыі па правядзеньні закона аб крэдытнай рэформе.

II. З таго-ж 15-га чысла спыняецца прыём рахункаў на аднагароднюю кліентуру на суму ніжэй 1000 руб. У гэтых выпадках разрахункі між кліентамі ўтвараюцца шляхам выдачы разьліковых (зваротных) чэкаў ці плацежных даручэньняў з паказаньнем у зьмесьце аб тым, што гэткія выдадзены за [illegible]. [illegible] даручэньні і чэкі прад'яўляюцца ў філіялах банку па месцу знаходжаньня кантакарэнтнага рахунку плацька [illegible] да выкананьня ў межах [illegible].

Усебеларуская кантора Дзяржбанку і Менскае гарадзкое аддзяленьне.

НАРКАМФІН БССР

АБВЯШЧАЕ,

што на падставе палажэньня СНК СССР ад 9-II—31 г. (З.З. СССР 1931 г. № 8 арт. 99)

„аб дзяржаўнай рэгістрацыі прадпрыемстваў, арганізацый і асоб, якія ўдзельнічаюць у гаспадарчым звароце" гэта рэгістрацыя ад органаў Наркамснабу перайшла да Наркамфіну і яго мясцовых органаў.

Юрыдычныя асобы, якія ўдзельнічаюць у дзяржаўным звароце і статуты якіх зацьверджаны Цэнтральнымі ўстановамі БССР павінны рэгістравацца

Ў НАРОДНЫМ КАМІСАРЫЯЦЕ ФІНАНСАЎ БССР.

Іншыя прадпрыемствы, арганізацыі і асобы, а таксама і філіялы павінны рэгістравацца ў адным з фінорганаў, бліжэйшым да месца іх знаходжаньня,

г.г. МЕНСК, ВІЦЕБСК, ГОМЕЛЬ, ПОЛАЦАК, МАГІЛЕЎ, МАЗЫР і ВОРША.

За невыкананьне правіл рэгістрацыі на асоб, якія павінны даваць зьвесткі органам рэгістрацыі, будуць накладацца штрафы: у першы раз у размеры да 100 руб., а пры паўторным невыкананьні гэтых правіл да 300 рублёў.

НАРКАМФІН БССР.

ЗГУБЛЕНА ПЯЧАТКА Новасельскага камітэту сялянскай узаемадапамогі.

Усе дакументы з гэтаю пячаткаю, датаваныя з 12-IV-31 г., **ЛІЧЫЦЬ НЕСАПРАЎДНЫМІ** і адбіраць ад асоб іх прад'явіўшых.

ЗГУБЛЕНЫ:

Сяброўскі білет за № 19909 Ціханава А. І., выд. Калужскім Саюзам Чыгуначнікаў, квіт. 58.

Мэтрычны выпіс Лішыца Ф. А., выд. Менскім ЗАГС-ам, квіт. 59.

Сяброўскі білет за № 0631453 Дзесяткова [illegible] горнарабочых, квіт. 60.

Рэгістрац. лісток сяброўскай кніжкі за № 3104 на імя Кулікава, кв. 61.

Наборная і паявая кніжка Глатхенлайна А. А., выд. Лісачанскім Райкаапэр. Арцёмаўскай акр., квіт. 62.

Мэтрычны выпіс Прагіна Г.Г., выд. Менскім ЗАГС-ам, квіт. 63.

Сяброўская кніжка Адліванкіна І. М., выд. Саюзам Саўгандлслуж. квітанцыя 64.

Мэтрычны выпіс Галімсона Г. І-Х, выд. Менскім ЗАГС-ам, кв. 65.

Даведка аб працы Гелімсона Г. І-Х, выд. Менакрана, кв. 66.

Даведка Гелімсона Г. І-Х, выд. дзіцячай сталовай «Друг дзяцей», кв. 67.

Сяброўскі білет Фешчука С. А., выд. Саюзам Будаўнікоў, кв. 68.

Асабовае пасьведчаньне Фешчука С. А., выд. К-рай пабудовы радыёстанц. за № 202, кв. 69.

Мэтрычны выпіс Саклакава П. Д., выд. Менскім ЗАГС-ам, кв. 70.

Вайсковы білет Старосьцін К. І., нарадж. 1896 г., кв. 71.

Вайсковае пасьведчаньне Хаздочына Л. В., выд. Горацкім камісарам, квіт. 72.

Пашпарт Цікцынскай Р. А., выд. Менскай міліцыяй, кв. 73.

Пасьведчаньне на права нашэньня рэвальв. сыстэмы «Браунінг» Серафімава В. С., выд. Арш. аддз. ОДПУ, кв. 74.

Кніжка ўнезвайсковіка Левіна Абрама-Борух-Нахімаў, выд. Менакрваенкаматам, кв. 75.

Вайсковы білет Агароднікa А., выд. Дрыбінскім ваенкаматам, кв. 76.

Вучотны вайсковы білет № 38 Савасьянава Е. В., выд. 99 Арэнбургскім палком 33 стр. дывізіі 8-й рот. кв. 77.

Вайсковая кніжка і паявая № 1491 Старавойтава А., выд. Калпецкім с-с, кв. 1342-п.

Сяброўскі білет № 59499, выд. саюзам працзямлі і лесу, пасьведчаньне аб сканчэньні курсаў вясковага актыву і кандыд. карт. КП(б) за № 304-74 на імя Пабулова Д. М., кв. 1343-п.

Паявая кніжка Талкачова А., выд. Падолтаўскай спажыв. каапэрацыяй, кв. 1344-п.

Саюзны білет за 14143 Бобрыка Ф. В., выд. Прафкомам Акад., кв. 1345-п.

Картка на хлеб № 9686 Цівапава Д. М., выд. Горацкім РВК, кв. 1345-п.

Лічная кніжка № 1912 Масьлякова С. Т., выд. Горацкім ваенкаматам квітанцыя 1345-п.

Вучотная кніжка № 132 Ляховіч, выдан. Горацкай с-г Акадэм., кв. 1345-п.

Вайсковая кніжка Сьцефаноўскага С. Г., выд. Паршчынскім с-с. квіт. 1345-п.

Даведка аб працы Салаўёва А. А., выд. Кацельніцкім Зем. Аддз. кв. 173.

Прафсаюзны білет Салаўёва А. А., выд. Саюзам Рабземлес, квіт. 174.

Асабовая кніжка і конская картка за нумарам 1229 Цыркуноў Я. С. выд. Дрыбінскім Ваенкаматам, квіт. 175.

Даведка аб сацыяльным і матар'яльным становішчы Кац Ф. А., выд. Халопеніцкім мясц. Саветам, квіт. 176.

Даведка аб праве голасу Конакова А. М., выд. 2 аддз. міліцыі г. Менску, квіт 177.

Працоўны дагавор Конакова А. М., выд. мясцкомам № 2 хат. работніц, квіт. 178.

Даведка аб тым, што яна беспрацоўная Конакава А. М., выд. 2 аддз. міліцыі г. Менску, квіт. 179.

Віза на права праезду ў Заслаўе Дрэвоцень П. А., выд. Пагранатрадам у Заслаўі, квіт. 180.

Даведка аб праве голасу Капкан С. Г. Л., выд 4 адз. міліцыі г. Менску, кв. 181г.

Вайсковая кніжка і конская кніжка Скуратаў Я. С. выд. Расонскім Ваенкаматам, квіт. 182.

Адрас рэдакцыі і выдавецтва: Менск, Пляц Волі, д. № 17, першы паверх. Тэлефоны: адказнага рэдактара—7-69, сакратара—4-78, сэктараў—6-15. Выдавецтва—2-44.

Падпісная плата 1 месяц—90 кап., 3 м-цы—2,70, 6 м-цаў—4,00 на год—8,00.

Галоўлітбел № 598

Друкарня імя тав. СТАЛІНА.

ПРЭЗІДЭНЦКАЯ БІБЛІЯТЭКА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Линейная калибровочная мишень LRT-BE4-V2